

NỘI SAN LỬA MẾN THÁNG 02-2020

Xin gửi về địa chỉ
noisanluamen@gmail.com

Thư từ, bài vở: Gửi về BBT
trước ngày 10 mỗi tháng

Tin tức: Gửi về BBT
trước ngày 15 mỗi tháng

**** Điện thoại liên lạc gửi bài:**
Anh Chiến: 0913.868691

**** Điện thoại liên lạc mua báo:**
Anh Luận: 0918.206271

Mục Lục

Đề tài	Trang
❖ Mục lục	01
❖ Cầu nguyện cho năm mới	02
❖ Suy niệm Lời Chúa	05
❖ Bồi dưỡng đức tin	10
❖ Chúa Xuân - Đấng sáng tạo	17
❖ Nói lời yêu thương	18
❖ Tâm trạng cô đơn...	21
❖ Giải 1: Hồn Tông Đồ	27
❖ Giải 2: Tôi viết báo	33
❖ Tản mạn Xuân Canh Tý	36
❖ Đi lễ đầu xuân	38
❖ Bóng Hoàng Hôn	39
❖ Những điều trái ngược	43
❖ Trang Thanh niên	48
❖ Trang Thiếu nhi	53
❖ Trang sức khỏe gia đình	55
❖ Tin sinh hoạt GDPTTTCG khắp nơi	57
❖ Tin sinh hoạt GDPTTTCG TGP SG	59
❖ Trang ân nhân & bác ái	71
❖ Hiệp ý cầu nguyện	72

TÀI LIỆU HỌC TẬP CỦA GDPTTTCG VN
Lưu hành nội bộ

CẦU NGUYỆN CHO NĂM MỚI

ĐGM Bùi Tuần

1. Những ngày cuối năm

2019 dẫn vào năm 2020 bỗng nổi lên nhiều hiện tượng đáng ngại. Một trong những hiện tượng rất đáng ngại đối với tôi đó là ***lừa dối***.

2. *Lừa dối* trong lãnh vực nào cũng xấu. Nhưng lừa dối trong lãnh vực đạo đức phải coi là rất xấu, rất tệ hại, rất nguy hiểm.

Tôi tin như vậy. Tôi cảm thấy như vậy. Vì thế, tôi cầu nguyện cho tôi và cho mọi người sang năm mới được Chúa cứu khỏi các thứ lừa dối trong lãnh vực đạo đức. Cách riêng phải nói tới mấy lừa dối sau đây, mà Phúc âm đã nhấn mạnh.

3. ***Lừa dối*** thứ nhất là:

Làm việc đạo đức theo ý riêng mình, chứ không theo ý Chúa.

Chúa Giêsu đã nói rõ: ***“Không phải bất cứ ai thưa với Thầy: Lạy Chúa, lạy Chúa, là được vào Nước Trời cả đâu. Nhưng chỉ những ai thi hành ý muốn của Cha Thầy là Đấng ngự trên trời, mới được vào mà thôi”***.

Rồi Chúa còn quả quyết: Cho dù làm phép lạ, nói tiên tri, trừ quỷ, mà không theo ý Chúa, thì cũng bị Chúa loại trừ (Mt 7,21-23). Chứng tỏ rằng: Làm theo ý Chúa là điều quan trọng trong đời sống đức tin.

4. Lừa dối thứ hai là:

Làm việc đạo đức, mà nhắm vào mục đích phô trương tìm tiếng khen.

Chúa Giêsu đã nói rất rõ: Khi cầu nguyện, ăn chay, làm từ thiện, thì đừng phô trương. Nếu không thì những kẻ phô trương đó sẽ bị Chúa kể như **đã được phần thưởng rồi** (Mt 6,16). Thế mà phô trương lại đang trở thành bình thường trong nhiều sinh hoạt tôn giáo tại nhiều nơi hiện nay.

5. Lừa dối thứ ba là:

Làm việc đạo đức, mà chỉ chọn con đường rộng rãi thênh thang, tránh con đường hẹp.

“Hãy qua cửa hẹp mà vào, vì cửa hẹp và đường rộng thênh thang thì đưa đến diệt vong, mà nhiều người lại đi qua đó. Còn cửa hẹp và đường hẹp, thì đưa đến sự sống, nhưng ít người tìm được lối ấy” (Mt 7,13-14).

6. Như vậy, trong lãnh vực đạo đức, nếu tôi theo ý riêng, phô trương, sống buông thả, thì kể như tôi lừa dối mình và lừa dối người khác.

7. Tôi nhận thức điều đó. Tôi muốn tránh điều đó. Nhưng tôi lại nhận ra điều này: Nếu tôi không khiêm tốn cầu xin Chúa thương cứu tôi, thì điều tôi muốn tránh cũng cứ xảy ra. Vì thế, ngay tại lúc này và mọi ngày của đời tôi, tôi tha thiết khẩn cầu ơn được Chúa cứu.

8. Cuối năm thường tổ chức những Thánh lễ tạ ơn. Dịp đó, chúng ta thường kể ra những việc này nọ, mà chúng ta coi như những việc chúng ta đã làm vì mến Chúa và làm sáng danh Chúa. Tất cả đều để cảm tạ Chúa.

Nhưng hãy ý tứ, kéo lại lừa dối mình.

9. Đọc kỹ những gì Thánh Gioan tông đồ đã viết, tôi thấy thế này.

Tình yêu của Chúa Giêsu được thể hiện ở sự Ngài hạ mình xuống đến với những kẻ hèn mọn, khổ đau, bị giam cầm, trong cầu nguyện và tĩnh lặng.

Vinh quang của Chúa cũng được thể hiện ở sự Ngài bước xuống, cúi xuống thân phận những kẻ thiếu thốn, khổ đau, những tù nhân trong cầu nguyện và tĩnh lặng.

10. Việc đó không dễ chút nào. Vì thế, rất cần Chúa cứu chúng ta khỏi tự lừa dối mình bằng những việc đạo đức nặng về hình thức, mà thiếu nội dung.

11. Lừa dối là một thứ cuồng phong dữ dội.. Nhất là sự lừa dối mình và lừa dối kẻ khác trong lãnh vực đạo đức lại được *Satan* chủ mưu, vì *Satan* chính là kẻ lừa dối tự bản tính mình.

12. Do vậy, *tôi luôn bám chặt lấy Đức Mẹ*. Đức Mẹ là Đấng mà Satan rất ghét, và rất sợ.

Hãy cứ ẩn mình trong trái tim Mẹ, chúng ta sẽ được che chở, sẽ được ủi an. Mẹ sẽ cứu chúng ta khỏi những lừa dối đưa tới diệt vong. Chính chúng ta có thể tự lừa dối mình, cả trong lương tâm lẫn trong các quan hệ xã hội.

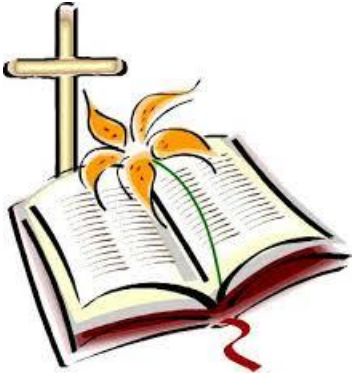
13. Tôi hay thầm cầu nguyện với Đức Mẹ bằng bài hát quen thuộc:

“Lạy Mẹ Maria, mẹ Thiên Chúa, mẹ Đồng trinh, đoàn con chung tiếng hát, chung tấm lòng, dâng đời sống.

Lạy Mẹ Maria,...”

14. Cầu nguyện Đức Mẹ với bài hát trên đây, tôi bước vào năm mới trên con đường sám hối, hoán cải mình, và tin cậy phó thác, mở lòng về Hội Thánh và Tổ Quốc Việt Nam yêu dấu, để tiếp tục phục vụ anh chị em trong yêu thương chân thành.

Long Xuyên, ngày 30.12.2019

CHÚA NHẬT IV THƯỜNG NIÊN - NĂM A

(Mt 5,1-12a)

Chúa nhật 02.02.2020

“PHÚC CHO AI KIẾN TẠO HÒA BÌNH, VÌ HỌ SẼ ĐƯỢC GỌI LÀ CON THIÊN CHÚA” (Mt 5,9)

Khi bạn thấy: Cần yêu mến người khác với cả những khuyết điểm của họ, cho họ tin rằng “có thể” thay đổi, chứ không phải là “Không bao giờ”.

Khi bạn thấy lầm lỗi của con người, đang được Ngài viết nguệch ngoạc trên cát để rồi “ngọn gió” yêu thương sẽ đi qua và... xóa sạch.

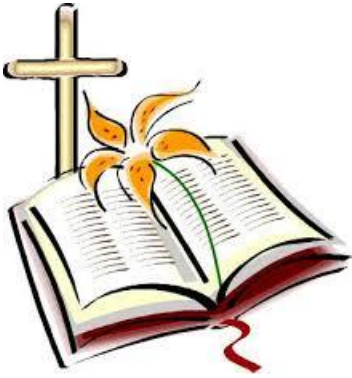
Khi bạn thấy sự khác biệt nơi mọi người không là một ngăn trở để đến với nhau, nhưng là một kho tàng phải tôn trọng để “làm giàu” cho chính mình.

Khi bạn tiếp nhận và thực hiện ý người khác hơn ý mình vì yêu mến. Khi bạn biết đau với nỗi đau của người, giận với những bất công người phải chịu, ca hát với niềm vui của người.

Khi trong lòng bạn, sự thứ tha luôn lớn hơn sự báo oán, và khi tình yêu là sức mạnh duy nhất trong tranh luận.

Bạn đã là người có lòng kiến tạo hòa bình. Hòa bình thật ở không xa, và bạn... thật gần Ngài. Vì bạn được gọi là “con Thiên Chúa”.

***Tim không là “kho” khí giới,
Trí anh chứa chan hòa bình,
Liên tay hợp đoàn thế giới,
Sống tình thân thiết đệ huynh.***

CHÚA NHẬT V THƯỜNG NIÊN - NĂM A

(Mt 5,13-16)

Chúa nhật 09.02.2020

Muối Đất

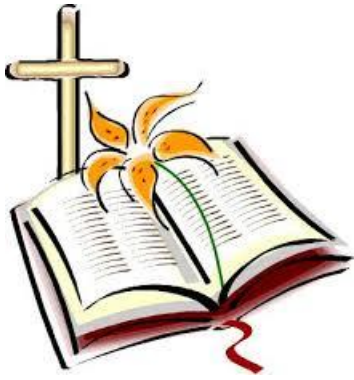
Muối thật thiếu “ý nghĩa” khi sống “một mình” mà phải hòa với các món ăn để thêm khẩu vị. Muối được tạo dựng để sống “hòa hợp”, sống “trong”, sống “với”... Không quá nhiều cũng không quá ít trong nêm nếm để đem lại “ngon miệng” cho người, cho đời.

Muối đôi khi cũng làm người đau xót rửa sạch những ung thối, ngăn chảy máu, chữa lành vết thương. Một lời nói “mặn mà” có thể nâng đỡ, an ủi người thất vọng. Một tấm lòng “mặn mà” có thể giúp người khốn cùng, đau khổ. Một trí óc “mặn mà” có thể dành thời giờ và suy nghĩ cho anh em mình...

Muối là một tinh thể, nhưng không quý như kim cương, thủy tinh để được ở những nơi giàu sang, phú quý. Muối thường ở nhà những người nghèo, ở giữa chợ, bên ruộng muối. Giống như Đấng đã... “không có chỗ tựa đầu”. Chúng ta có muốn là “Muối đất hay không ?...

*Cho con kiếp sống mặn mà,
Vì Ngài, xin mãi ướp đời đau thương,
Cho con một dạ yêu đương,
Giúp người sống giữa thiên đường trần gian.*

CHÚA NHẬT VI THƯỜNG NIÊN - NĂM A

(Mt 5,17-37)

Chúa nhật 16.02.2020

LUẬT MỚI

Đoạn văn Tin Mừng (Mt 5,17) là đoạn trình bày **Luật mới**. Luật này rất khác với những điều người ta tìm thấy trong một tôn giáo. Những nghi lễ, tập tục giữ chay, kinh kệ và các việc lành phúc đức mà nhờ đó để xứng đáng được cứu rỗi. Chúa Giêsu không đề cập đến những điều đó vì Kinh Thánh đã dạy nhiều rồi. Và...

Kinh Thánh trích dẫn:

+ ...Luật lệ, nghi lễ và tập tục luôn có liên hệ với một nền văn hóa nhất định, nhưng phải được thích nghi theo thời gian.

+ ...Những lễ nghi và lễ tế của thời Cựu ước diễn đạt cách nào đó màu nhiệm tội lỗi và lòng thương xót, cũng phải được hiểu dưới ánh sáng mà Chúa Giêsu đem lại.

+ ...Giữ luật không là cùng đích, giữ luật là cách biểu lộ tình yêu đích thực, là những tay vịn cho khỏi sẩy chân..., giữ luật là ở trong một thái độ sẵn sàng tùng phục Chúa Thánh Thần để được Ngài dẫn sâu hơn **luật** theo mặt chữ, để được **công chính hơn**.

+ Khi chuẩn bị dạy cho chúng ta hiểu **luật Chúa** cách mới mẻ hơn, Người dạy chúng ta đề phòng cơn cám dỗ đi tìm sự dễ dãi. Cách giữ luật Người dạy theo tinh thần cho những ai đã trung thành sống theo **luật nội tâm** rồi.

+ ...**Luật Chúa Giêsu dạy** người ta thanh luyện cái tâm, nghĩa là thanh luyện các ý định và ước muốn riêng của chúng ta và làm thế nào để có được một ý chí kiên vững hơn.

+ ...Luật chung thủy trong kết ước hôn nhân phải đặt trong các định luật của thế giới nội tâm, nơi Thiên Chúa là Đấng trung thành đến ngự trị.

+ ...Chấp nhận những mất mát trong đời trần thế để xây dựng bản ngã đời mình và đi con đường hẹp.

+ ...thấm đậm sự hiện diện của Chúa và tôn kính khi kêu cầu Người, đừng hời hợt và làm việc này một cách vô có.

+ ...phó thác vào Thiên Chúa trong tình con thảo tín thác cha mình và trở nên chứng nhân trung thực để danh Chúa được tôn vinh.

Xin cho chúng con luôn sống luật Chúa dạy như lòng Chúa mong ước. Amen.

TRO BỤI

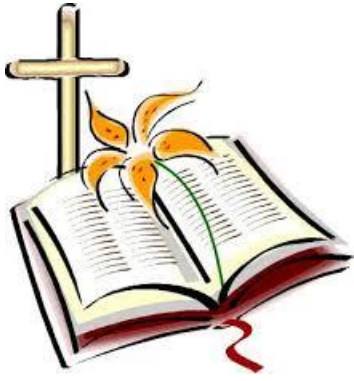
Jos. Hoàng Mạnh Hùng

Cúi đầu nhận dấu thánh
Chỉ một chút tàn tro
Nhớ mình là bụi tro
Sẽ trở về bụi đất.

Ngày ăn chay, kiêng thịt
Sám hối và nguyện cầu
Rộng bàn tay bác ái
Sẻ chia với tha nhân.

Mùa chay Thánh lại về
Bốn mươi ngày ăn năn
Khiêm cung cùng hoán cải
Đường thập giá lần theo.

Hãy thay đổi đời sống
Và đón nhận Tin Mừng
Nhớ mình là bụi đất
Sẽ trở về bụi tro.

CHÚA NHẬT VII THƯỜNG NIÊN - NĂM A

(Mt 5,38-48)

Chúa nhật 23.02.2020

Học sống hoàn thiện như Chúa Cha

Để ...nên hoàn thiện, như Cha anh em trên trời là Đấng hoàn thiện (Mt 5,48). Đức Giêsu mời mỗi người chúng ta:

1/ Sống khoan dung không trả thù đối với đồng loại, tha nhân; không chống cự người ác, quảng đại, mở lòng, tha thứ bằng chính lòng thương xót của Chúa mà chúng ta đã lãnh nhận từ Người (Mt 5,38-42).

2/ Yêu kẻ thù, cầu nguyện cho những ai ngược đãi anh em là tố chất làm nên con cái của Thiên Chúa.

Bởi lẽ hồng ân (mặt trời mọc) Thiên Chúa ban cho kẻ xấu lẫn người tốt; (cho mưa móc xuống) người công chính lẫn người bất chính. Thiên Chúa không loại trừ loài thụ tạo do Người dựng nên, Ngài đã in dấu Ngài trên toàn thể tạo thành... chẳng lẽ Ngài loại trừ chính Ngài sao???

Lạy Thiên Chúa, trong Đức Giêsu, Đấng tỏ hiện dung mạo xót thương của Cha, chúng con không chỉ dừng lại ở việc tôn vinh, cung nghinh Lòng Thương Xót của Chúa mà chúng con còn được mời gọi đi xa hơn là loan báo Lòng Thương Xót ấy. Chúng con không chỉ dừng lại ở việc lãnh nhận và no thỏa Lòng Thương Xót ấy mà chúng con được mời gọi mở ra và trao ban Lòng Thương Xót ấy cho tha nhân. Nói cách khác, xin dạy chúng con thực thi Lòng Thương Xót mà chúng con đã được Thiên Chúa trao ban cho chúng con, để chúng con mỗi ngày được khám phá đến tận gốc rễ của Lòng Thương Xót ấy và cắm rễ sâu nơi Lòng Thương Xót ấy, để rồi cũng từ sự cắm rễ đó chính Lòng Thương Xót của Chúa sẽ được tỏa lan đến tận cùng trái đất. Amen.

GIA ĐÌNH PHẬT TẠ THÁNH TÂM CHÚA GIÊSU BỒI DƯỠNG ĐỨC TIN

Lm. Giuse Nguyễn Hữu An
Giáo phận Phan Thiết

Bài 26: Á BÍ TÍCH

“Mẹ Hiền Hội Thánh đã thiết lập những á bí tích. Đây là những dấu chỉ thánh, vì một phần nào phỏng theo những bí tích, nhờ đó biểu trưng những hiệu quả - nhất là những hiệu quả thiêng liêng - và thông ban hiệu quả đó nhờ lời bầu cử của Hội Thánh. Nhờ các á bí tích, con người chuẩn bị lãnh nhận hiệu quả chính yếu của các bí tích và thánh hóa những hoàn cảnh khác biệt trong cuộc sống” (x. PV 60; GL 1166); (GLHTCG 1667).

I. Á BÍ TÍCH LÀ GÌ?

Á bí tích là những dấu chỉ thánh thiêng do Hội Thánh lập ra để chuẩn bị người tín hữu lãnh nhận hiệu quả chính yếu của các bí tích và để thánh hóa những hoàn cảnh khác nhau của cuộc sống.

Gọi là á bí tích, vì đây cũng là những dấu chỉ biểu thị những hiệu quả, và thông ban những hiệu quả đó nhờ lời cầu nguyện của Hội Thánh.

II. ĐẶC ĐIỂM CỦA CÁC Á BÍ TÍCH

1. Các á bí tích là những dấu chỉ do Hội Thánh lập ra

Hội Thánh thiết lập các á bí tích để thánh hóa một số thừa tác vụ trong Hội Thánh, một số bậc sống, những hoàn cảnh rất đa dạng của đời Kitô hữu, và cả việc sử dụng những vật hữu ích cho con người. Theo quyết định mục vụ của các Giám mục, á bí tích còn được dùng để đáp ứng với những nhu cầu, với văn hóa và lịch sử riêng của dân Kitô giáo trong một vùng hay một thời đại. Á bí tích luôn luôn gồm một kinh nguyện, kèm theo thường là một dấu chỉ xác định như đặt tay, dấu Thánh giá, rảy nước thánh (để nhắc lại bí tích Thánh tẩy); (GLHTCG 1668).

2. Các á bí tích đều bắt nguồn từ chức tư tế cộng đồng

Mọi Kitô hữu đều được mời gọi trở thành một lời “chúc lành” (x. St 12, 2) và có khả năng chúc lành (x. Lc 6, 28; Rm 12, 14; 1Pr 3, 9), Vì thế, người giáo dân có thể chủ sự một số nghi thức chúc lành. Các á bí tích bắt nguồn từ chức tư tế cộng đồng: Mọi Kitô hữu đều được mời gọi trở nên một lời “chúc lành” (x. St 12,2) của Thiên Chúa và có khả năng chúc lành (x. Lc 6,28; Rm 12,14; 1Pr 3,9). Vì thế, người giáo dân có thể chủ sự một số nghi thức chúc lành (x. SC 79; CIC 1168). Các nghi thức chúc lành càng liên quan đến đời sống Hội Thánh và bí tích, càng dành riêng cho các thừa tác viên có chức thánh chủ sự (giám mục, linh mục và phó tế (x. Gv 16;18), (GLHTCG 1669).

3. Các á bí tích không ban ơn Chúa Thánh Thần như các bí tích

Nhưng nhờ lời cầu nguyện của Hội Thánh, các á bí tích chuẩn bị các tín hữu đón nhận ân sủng và giúp họ cộng tác với ân sủng. (x. GLHTCG 1670)

III. CÁC LOẠI Á BÍ TÍCH

Á bí tích gồm 2 loại: Phép lành và trừ tà

1. Phép lành

Mọi phép lành đều là lời ca ngợi Thiên Chúa và cầu xin Ngài ban ơn.

Ban phép lành cho người, vật dụng, nơi chốn, bữa ăn. Một số phép lành có giá trị trường tồn, được ban để thánh hiến những người dâng mình cho Chúa hoặc thánh hiến những đồ vật hay nơi chốn dành riêng cho việc phụng tự.

Các phép lành dành cho người nhằm mục đích thánh hóa một bậc sống như chúc phong Viện Phụ hay Viện Mẫu, thánh hiến trinh nữ, hoặc trao ban một thừa tác vụ như Đọc sách, Giúp lễ, Giáo lý viên, Trao ban Mình Thánh Chúa ngoại lệ, nhậm chức của cha sở mới...

Các phép lành dành cho nơi chốn nhằm mục đích xin Chúa thánh hiến những nơi con người tập hợp để cử hành phụng vụ và thờ phượng Chúa như: Cung hiến nhà thờ, nhà nguyện, hoặc xin Chúa chúc lành và ban ơn phúc cho nơi ở hay chỗ làm việc của con người như: Làm phép nhà, văn phòng, bệnh viện, xí nghiệp, công xưởng...

Các phép lành dành cho đồ vật để khi con người dùng đến những sự vật được làm phép thì họ biết cảm tạ và ca ngợi Chúa, đồng thời cũng biết sử dụng chúng cho hợp ý Chúa, chẳng hạn: Làm phép chén thánh, đồ dùng trong Phụng vụ, ảnh tượng, râu chuỗi, dây đeo, dụng cụ làm việc, phương tiện di chuyển

2. Trừ tà

Hội Thánh, nhân danh Chúa Kitô và với thẩm quyền của mình, công khai cầu xin để một người hay một đồ vật được Thiên Chúa bảo vệ khỏi ảnh hưởng của ác thần và được giải thoát khỏi ách thống trị của nó.

Trong nghi thức cử hành bí tích Rửa tội, có nghi thức trừ tà đơn giản. Nghi thức trừ tà trọng thể phải do một linh mục cử hành, với sự cho phép của Đức Giám mục.

IV. THỪA TÁC VIÊN CỦA Á BÍ TÍCH

Khi cử hành các á bí tích, thừa tác viên đóng vai trò nhân danh Hội Thánh, đồng thời cũng gắn liền với chức tư tế mà mỗi người đã lãnh nhận. Tùy theo chức năng mà người ta phân biệt các loại thừa tác viên như sau:

- Giám mục chủ tọa các cử hành liên quan đến cộng đoàn giáo phận, đặc biệt những á bí tích được cử hành long trọng khi thánh hiến người, nơi chốn hay sự vật.

- Linh mục, cộng sự viên của giám mục, được chỉ định thay thế Đức Giám mục chủ tọa một số á bí tích, đồng thời cũng điều khiển và chủ tọa các á bí tích trong cộng đoàn dân Chúa được trao phó cho ngài.

- Phó tế được đặt lên để trợ giúp giám mục và linh mục trong việc phục vụ. Thầy sẽ chu toàn công việc phục vụ Lời Chúa, nơi bàn thờ và việc bác ái, vì vậy thầy cũng chủ tọa một số á bí tích gắn liền với tư cách phục vụ của thầy.

- Giáo dân, không phân biệt nam nữ, do tham dự vào chức tư tế phổ quát của bí tích Rửa tội cũng có thể chủ tọa một vài á bí tích thông dụng trong đời sống hằng ngày.

V. CỬ HÀNH CÁC Á BÍ TÍCH

Các á bí tích gồm một lời cầu nguyện, kèm theo là dấu Thánh giá

và những dấu chỉ khác. Trong số các á bí tích, quan trọng nhất là các phép lành. Các phép lành này là một lời ca ngợi Thiên Chúa và một lời khẩn nguyện để kêu xin những hồng ân của Thiên Chúa; cũng có những việc thánh hiến con người cũng như các đồ vật được dùng vào việc thờ phượng Thiên Chúa. (TYGL 351)

Cấu trúc cử hành một á bí tích thường gồm 2 phần:

- Phần thứ nhất là *công bố Lời Chúa*. Lời Chúa làm cho buổi cử hành mang ý nghĩa sâu xa, đồng thời soi sáng các cử chỉ và biểu tượng. Để hướng dẫn và khích lệ cộng đoàn tham dự tích cực, người ta còn thêm một số lời dẫn giải, các bài thánh ca, phút thinh lặng.... trong phần cử hành lời Chúa này.

- Phần thứ hai gồm *các nghi thức hoặc lời nguyện chúc tụng và nài xin sự trợ giúp của Thiên Chúa*. Trung tâm của phần này là công thức chúc lành hoặc lời cầu bầu của Giáo hội trên người, nơi chốn hay sự vật. Khi cử hành á bí tích, phụng vụ thường đòi hỏi một cử chỉ hay một biểu tượng nào đó đi kèm với lời nguyện chúc. Thí dụ: Đặt tay, dấu Thánh giá, rảy nước thánh, xông hương... Cuối cùng là lời nguyện chung.

IV. LỄ NGHI AN TÁNG THEO KITÔ GIÁO

Đối với Kitô hữu, chết là kết thúc đời sống bí tích, là khởi đầu sự viên mãn của cuộc tái sinh đã bắt đầu nơi bí tích Thánh tẩy, là nên “giống” hoàn toàn với “hình ảnh Con Thiên Chúa” nhờ Thánh Thần xúc dầu và nhờ tham dự Bàn Tiệc Nước Trời đã được tiền dự trong bí tích Thánh Thể; cho dù người đó còn cần thanh luyện trước khi được mặc áo tinh tuyền vào dự tiệc cưới Con Chiên.

Như người mẹ hiền, Hội Thánh đã dùng các bí tích cứu mang người tín hữu suốt cuộc lữ hành trần thế, nay cũng đồng hành đến cuối đường để trao họ lại “trong tay Chúa Cha”. Trong Đức Kitô, Hội Thánh dâng lên Chúa Cha đứa con của ân sủng, và trong hy vọng gửi lại lòng đất hạt giống thân xác sẽ chỗi dậy vinh quang (x. 1Cr 15,42-44). Nghi thức phó dâng này được cử hành long trọng trong Thánh lễ; kèm theo các á bí tích là những nghi thức làm phép trước và sau Thánh lễ.

1. Cái chết của Kitô hữu trong tương quan với các bí tích

Đối với các Kitô hữu, chết là kết thúc đời sống bí tích, là đạt đến sự viên mãn của đời sống mới là đời sống đã được bắt đầu nơi bí tích Rửa tội, được củng cố bằng bí tích Thêm sức và được nuôi dưỡng bằng bí tích Thánh Thể. Ý nghĩa cái chết của Kitô hữu được sáng tỏ nhờ ánh sáng cái chết và sự phục sinh của Đức Ki-tô. Người Kitô hữu chết trong Đức Kitô là “liã bỏ thân xác để được ở bên Chúa” (2Cr 5, 8).

2. Cử hành lễ nghi an táng

Lễ nghi an táng diễn tả đặc tính Vượt qua của cái chết theo Kitô giáo trong niềm hy vọng sống lại, đồng thời làm nổi bật ý nghĩa của sự hiệp thông với người quá cố, cách riêng qua lời cầu nguyện cho linh hồn họ sớm được hưởng nhan thánh Chúa.

Cấu trúc của lễ nghi an táng thường gồm các giai đoạn sau:

- **Nghi thức tấn liệm:** Lời mở đầu, hát hoặc đọc thánh vịnh, Lời Chúa, lời nguyện chung và lời nguyện kết thúc trước khi bỏ thi hài người quá cố vào quan tài.

- **Nghi thức an táng:**

• **Tại nhà tang:** Thừa tác viên có chức thánh (linh mục hoặc phó tế) đến nhà tang để đón rước thi hài người quá cố đến nhà thờ cử hành Thánh lễ: Lời nguyện và rảy nước thánh trên quan tài.

• **Tại nhà thờ:** Nếu linh mục không đến nhà tang thì khi quan tài đến nhà thờ ngài sẽ ra đón tại cửa nhà thờ, rồi rảy nước thánh trên quan tài và tùy nghi có thể đọc một lời nguyện như khi cử hành tại nhà tang.

• **Nghi thức phó dâng và từ biệt:** Sau lời nguyện hiệp lễ, linh mục không ban phép lành cuối lễ nhưng tiến đến quan tài để cử hành nghi thức tiễn biệt cuối cùng. Hội Thánh phó dâng linh hồn người quá cố cho Thiên Chúa, và cộng đoàn Kitô hữu chào từ biệt lần cuối cùng một chi thể của mình, trước khi thân xác người đó được an táng trong niềm hy vọng phục sinh.

• **Nơi phần mộ:** Thừa tác viên làm phép ngôi mộ mới. Tiếp theo là nghi thức cuối cùng trước khi hạ quan tài xuống huyệt: Lời mở đầu, lời nguyện chung, kinh Lạy Cha và lời nguyện kết thúc. Trong khi hạ

huyệt, cộng đoàn sẽ hát những bài thánh ca thích hợp nói lên ý nghĩa màu nhiệm Vượt qua và sự sống vĩnh cửu.

3. Những người được an táng theo nghi lễ Công giáo

Mọi người Công giáo sau khi lãnh bí tích Rửa tội, nếu không bị ngăn cản bởi Giáo luật vì một lý do trầm trọng, đều được hưởng mọi nghi thức an táng của Hội Thánh (Nghi thức an táng 1). Những người lớn dự tòng cũng được hưởng các nghi thức an táng như người Kitô hữu (GL 1183).

Các Kitô hữu thuộc một Giáo Hội Kitô khác không phải Công giáo và trẻ em chết trước khi lãnh nhận bí tích Rửa tội, nếu cha mẹ em ước muốn em lãnh nhận bí tích này nhưng chưa kịp, thì Bản quyền địa phương có thể cho phép cử hành các nghi thức an táng của Hội Thánh (GL 11183).

Không được phép cử hành nghi thức an táng của Hội Thánh cho những người sau đây (Nghi thức an táng 13; GL 1184):

1. Những ai không phải là Kitô hữu, trừ trường hợp dự tòng hoặc trẻ em chết chưa kịp rửa tội, nhưng cha mẹ em ước muốn em được rửa tội.
2. Những người bội giáo, lạc giáo và ly giáo cách tử tòng.
3. Những người chọn hỏa táng thi hài mình vì những lý do chống lại đức tin Công giáo.
4. Những người phạm tội công khai mà việc cử hành an táng theo nghi thức Hội Thánh chắc chắn sẽ gây gương xấu cho các tín hữu.

V. MỤC VỤ GIÁO LÝ

Cho tới nay, khi học giáo lý, đa số các em học sinh ít được hướng dẫn về ý nghĩa các cử hành phụng vụ. Bởi vậy, Giáo lý viên cần tìm hiểu tường tận các lễ nghi cũng như ý nghĩa các cử hành, kể cả những gì liên quan đến các á bí tích để có thể hướng dẫn các học sinh giáo lý tốt hơn.

Nên tạo nhiều dịp cho các học sinh tham dự các á bí tích, chẳng hạn: Nghi lễ an táng, các nghi thức chúc lành... Trước hoặc sau khi tham dự, nên cắt nghĩa cho các em hiểu ý nghĩa của việc cử hành.

Ngoài Phụng vụ bí tích và á bí tích, trong Hội Thánh còn có những hình thức đạo đức bình dân khác, chẳng hạn viếng nghĩa trang, tôn kính các thánh tích, viếng các đền thánh, hành hương, rước kiệu, đi dâng thánh giá, các vũ điệu tôn giáo, lần chuỗi Mân Côi... Giáo lý viên nên hướng dẫn các em một cách thích đáng việc thực hành những hình thức đạo đức này để các em có được một đời sống đạo trưởng thành.

Giúp ghi nhớ

1. Á bí tích là những dấu chỉ thánh thiêng do Hội Thánh thiết lập để thánh hóa một số hoàn cảnh trong cuộc sống. Các á bí tích gồm một lời cầu nguyện, kèm theo là dấu Thánh giá và những dấu chỉ khác. Trong số các á bí tích, quan trọng nhất là các phép lành. Các phép lành này là một lời ca ngợi Thiên Chúa và một lời khẩn nguyện để kêu xin những hồng ân của Thiên Chúa; cũng có những việc thánh hiến con người cũng như các đồ vật được dùng vào việc thờ phượng Thiên Chúa. (TYGL 351)

2. Lễ nghi an táng diễn tả đặc tính Vượt qua của cái chết theo Kitô giáo trong niềm hy vọng sống lại, đồng thời làm nổi bật ý nghĩa của sự hiệp thông với người quá cố, cách riêng qua lời cầu nguyện cho linh hồn họ được thanh luyện.

3. Lễ nghi an táng thường gồm 3 giai đoạn:

- Nghi thức tấn liệm
- Nghi thức phó dâng và từ biệt
- Nghi thức tại phần mộ hoặc tại nơi hỏa táng.

Gợi ý suy nghĩ

1. Lần chuỗi Mân Côi trong khi đang tham dự Thánh lễ là một việc nên làm hay không nên làm? Vì sao?

2. Anh chị có đề nghị gì để việc cử hành và tham dự lễ nghi an táng của người tín hữu Việt Nam thật sự làm nổi bật đức tin vào sự sống lại và sự sống vĩnh cửu?

CHÚA XUÂN - ĐẰNG TÁC TẠO

Hiền Đức

Lắng nghe sứ điệp **XUÂN**
Thì thầm điều diệu kỳ
Hương **XUÂN** mới thoảng vương
Dịu hồn ta đến nơi
CHÚA XUÂN - ĐẰNG TÁC TẠO.

Niềm vui mới chan hòa
Đất trời tỏa sức sống
Thắm nồng tình Chúa trao
Tim nhân hậu rung cảm
Ngập tràn sắc **XUÂN** sang.

Con dân Việt đón Tết
Khơi truyền thống tiền nhân
Quảng diễn **CHÂN** Tin Mừng
Huấn giáo **THIỆN** tâm an
Gửi nét **MỸ** miều thắm.

Vào xác hồn thọ tạo
Đất thấp đón Trời cao
Đổi mới đời thế trần
Vương quốc Chúa hiển trị
Dệt nên **XUÂN** bất tận.

TÌNH XUÂN GIA ĐÌNH

AA

GIÊ-SU, nguồn tình yêu vô tận
*Nơi Người, Xuân vĩnh cửu hiện diện
Gia Thất, Thánh cả - Mẹ đầy phúc
Nếp nhà Người, chính cảnh thiên đình
Tình Xuân Gia đình Thánh Thất trao
Chăm sóc giữ gìn cùng dựng xây
Dâng một đời cảm mến tình sâu
Ẩn nép mình trong trái tim hồng
Chỗ bé nhỏ nhưng thật vững chãi
Chẳng còn gì con phải kiếm tìm
Bất biến là tình Chúa yêu con
Xin mãi luôn dạy con một điều
Học cho tròn chữ **TIN - CẬY - MẾN**
Để đi trọn **Tình Chúa - Tình người.***

NÓI LỜI YÊU THƯƠNG

Giuse Nguyễn Văn Quỳnh

*“Phúc thay kẻ được sống với người vợ thông minh,
kẻ không lỗi lầm trong lời ăn tiếng nói”.*

(Hc 25, 8)

Cổ tích Việt Nam có “*Câu chuyện trầu cau*” như sau: Nhà kia có hai người con, tên là Tân và Lang. Hai anh em đều có vóc dáng và khuôn mặt giống nhau như đúc. Cha mẹ của họ đều mất sớm. Trước khi nhắm mắt, người cha gởi Tân cho một vị thầy tên là Lưu.

Khi Tân học thì Lang cũng đòi đi theo. Nhà thầy Lưu có một người con gái xinh đẹp, lại tầm tuổi. Hai anh em đều thầm yêu trộm nhớ. Nhưng thầy Lưu gả con gái cho Tân.

Từ ngày lấy vợ, Tân vẫn quý mến em nhưng không bằng lúc trước. Lang đã nhận ra điều này, và còn phát hiện ra tính hay ghen của anh, nên một ngày nọ, chàng quyết định ôm mối sầu ra đi. Đi

được mấy ngày đàng, chàng tới bờ một con sông lớn, nước chảy xiết. Cùng đường, chàng ngồi ôm mặt khóc. Khóc mãi, cho đến sáng thì biến thành tượng đá vôi.

Thấy mất em, Tân vội vã đi tìm. Sau mấy ngày thì đến bờ sông. Nhận ra em mình đã hóa đá, Tân ôm hòn đá mà khóc cho đến chết, rồi biến thành cây cau.

Vợ Tân không thấy chồng về, cũng bỏ nhà đi tìm. Đến nơi, người thiếu phụ ấy ngồi trên tảng đá ôm lấy cây cau mà khóc đến cạn nước mắt. Nàng chết, hoá thành dây trầu quấn quanh cây cau.

Từ đó, mỗi đám cưới đều có trầu cau và vôi nong để nhắc lại câu chuyện tình này.

Anh chị thân mến!

Câu chuyện không chỉ nói lên tình anh em thương nhau, mà còn muốn nói đến tình nghĩa vợ chồng sâu nặng và thủy chung:

*“Đôi ta như thể con tằm,
Cùng ăn một lá cùng nằm một nong.
Đôi ta như thể con ong,
Con quấn con quýt con trong con ngoài”.*

Tuy nhiên, bước vào hôn nhân, còn đầy rẫy những bất ngờ mà anh chị phải khám phá để vượt qua. Chẳng hạn, người ta thường nói: *“Hôn nhân là mồ chôn của tình yêu”* hoặc Menchen đã viết: *“Hôn nhân là cuốn tiểu thuyết, mà nhân vật chính chết ngay từ chương đầu!”* Vậy, anh chị nghĩ sao?

Đúng thế! Tình yêu giãy chết vào chính ngày cưới! Nhưng tình yêu giãy chết đó là tình yêu nào? Anh chị nhớ lại xem, từ ngày quen nhau, rồi yêu nhau, cho đến hôm nay, anh chị đã tìm mọi cách để chiếm hữu nhau, để thuộc về nhau, mà không chịu nhường cho một ai khác. Đó là tình yêu vị kỷ, yêu vì mình, biến người yêu thành sở hữu của mình.

Còn giờ đây, anh chị đã trở thành vợ chồng, nghĩa là đã thuộc về nhau, đã là của nhau rồi: Anh đã trở thành tài sản của chị, chị cũng đã trở thành sở hữu của anh. Vì thế, tình yêu vị kỷ, tình yêu

chiếm đoạt không còn lý do để tồn tại. Nó phải giãy chết thôi! *“Hôn nhân là mồ chôn của tình yêu”* là thế.

Tuy nhiên, hôn nhân bước sang một tình yêu khác: Cao cả hơn, tuyệt vời hơn. Đó là *“Tình yêu dâng hiến”*. Ngay khi kết hôn, anh chị không còn xem nhau như là vật hữu ích, phải chiếm lấy bằng mọi giá. Trái lại, thay vì “chiếm hữu”, anh chị sẽ “hiến dâng” cho nhau. Càng quên mình thì càng hạnh phúc, càng “trao ban” bao nhiêu thì càng “nhận được” bấy nhiêu.

Một trong những cách để bày tỏ *“Tình yêu dâng hiến”* đó là khéo dùng lời ăn tiếng nói để cư xử với nhau. Sách Huấn ca viết: *“Phúc thay kẻ được sống với người vợ thông minh, kẻ không lỗi lầm trong lời ăn tiếng nói”* (Hc 25, 8). Để được như lời cầu chúc trên đây, xin đề nghị với anh chị 3 gợi ý như sau:

1. Hãy nói lời yêu thương

Muốn cho cuộc sống hôn nhân luôn mới mẻ, anh chị hãy ý thức về tình yêu và hạnh phúc mình đang có. Hãy dành cho nhau những lời yêu thương ngọt ngào, những lời cảm ơn chân thành. Hãy nói thành lời để diễn đạt tình yêu và hạnh phúc.

Có câu danh ngôn này: *“Một lời nói đáng yêu cũng giống như một ngày xuân”*. Đừng chôn vùi những tình cảm biết ơn, quý mến ở trong lòng. Hãy nhắc cho nhau cái may mắn được chung sống hạnh phúc bên nhau.

Một lời nói vô ý có thể là một hiểm họa xung đột, một lời nói nóng giận có thể làm tan rã một gia đình. Nhưng một lời nói yêu thương có thể chữa lành thương tích và mang lại bình an.

*“Vàng thì thử lửa thử than,
Chuông kêu thử tiếng, người ngoan thử lời”*.

2. Hãy nói cho rõ ý mình

Đừng bắt người bạn đời phải tự đoán ra ý nghĩ của mình. Hãy nói rõ ràng cho họ biết nỗi lòng của mình. Shakespear đã viết: *“Không có một gia sản nào cao quý cho bằng sự chân thật”*. Hãy chân thật nói ra ý mình, nhưng nói một cách nhẹ nhàng và đừng áp

đặt người kia phải theo mình. Bởi lẽ, áp đặt là thiếu tôn trọng người bạn đời, mà thiếu tôn trọng nhau là thiếu nền tảng cho hạnh phúc lứa đôi.

*“Thà rằng ăn bát cơm rau,
Còn hơn cá thịt nói nhau nặng lời”.*

3. Đừng nói lời buộc tội

Sớm muộn gì, cũng có những giờ phút *“Sóng to gió lớn”*. Những lúc ấy, đừng bao giờ nói những câu *“Cạn tà ráo máng”*, những lời mà khi *“Sóng yên biển lặng”* qua rồi, thì vết thương vẫn không chịu khép lại trong tâm trí bạn đời. Ví dụ như câu: *“Em đã phạm sai lầm lớn nhất đời mình là kết hôn với anh”*, hay vợ nói với chồng: *“Thật ra, bản chất của anh là ích kỷ, giả dối”*. Vợ chồng bước đi bên nhau trong đời mà nói với nhau những lời như thế, thì có khác gì giẫm đạp lên đời nhau! Thật là đau đớn!

*“Lời nói chẳng mất tiền mua,
Lựa lời mà nói cho vừa lòng nhau”.*

Nếu không hài lòng điều gì, ta chỉ nói giới hạn trong sự kiện đó, chứ đừng bao giờ buộc tội người bạn đời. Những lời buộc tội sẽ là những liều thuốc độc giết chết tình yêu, là những nắm mồ chôn sống hạnh phúc gia đình!

Anh chị thân mến!

Chúa Giêsu đã dạy: *“Hãy yêu thương nhau, như Thầy đã yêu thương các con”* (Ga 15, 12). Yêu như Thầy là dâng hiến cho nhau, là tôn trọng nhau. Yêu như Thầy là chia sẻ niềm vui, nỗi buồn cho nhau. Yêu như Thầy là nhẫn nhịn, là quên mình vì nhau. Tình yêu đó được thể hiện rõ nét nhất trong lời ăn tiếng nói mà vợ chồng dành cho nhau.

Ước gì anh chị biết yêu như Chúa đã yêu, biết dành cho nhau những lời yêu thương, dịu dàng, vui tươi; để đường băng tình yêu, sẽ nâng những ước mơ của anh chị, sải cánh bay vút lên bầu trời hạnh phúc.

Tâm trạng cô đơn nguyên do của nhiều bất hạnh

JB. Thái Hòa dịch

Nếu chúng ta không hiểu và không nắm bắt được nỗi cô đơn của mình, chắc chắn nó sẽ không thương xót đẩy chúng ta vào tình trạng lộn xộn của hành động khi chúng ta tìm cách lấp đầy các đòi hỏi của cô đơn.

Tâm trạng cô đơn, nếu không hiểu được, có thể là nguyên do của nhiều bất hạnh và áp lực không giải thích được.

Hiện hữu nhân tính không phải là một điều đơn giản. Tâm hồn của chúng ta là chiếc vạc với đủ loại cảm xúc: thao thức, trống rỗng, hoài niệm, khát khao, xa lánh, hoang tưởng, cô đơn. Khi các sự kiện của cuộc sống khuấy chiếc vạc lên, các cảm giác này nổi lên bề mặt, và chúng ta sẽ thấy mình bị đẩy, bị kéo đi theo nhiều hướng cùng một lúc. Nếu không hiểu được thực sự nó là gì, kết quả sẽ là hỗn độn và áp lực đau đớn. Và nó dễ dàng dẫn đến nhiều bất hạnh không thể giải nghĩa được khi chúng ta tự hỏi vì sao chúng ta quá bồn chồn và chia rẽ, vì sao chúng ta không đơn giản yên ổn dừng chân và thư giãn. Tại sao tâm trí và tâm hồn chúng ta phải quá phức tạp và bồn chồn? Thông thường, chúng ta lo lắng về điều này mà không có một câu trả lời chính đáng hỗ trợ. Thường thì sự lo lắng này khơi lên nhiều hoài nghi đối với chính mình khi chúng ta tự hỏi liệu mình có phải là một kẻ thèm khát tình yêu, ham muốn tình dục quá mức, bán hoang tưởng, và bất bình thường. Một nhận thức đúng đắn về những gì cô đơn tô vẽ lên tâm hồn con người sẽ giúp chúng ta nhiều trong việc hiểu được rằng những xung năng thao thức bên trong này có lẽ chỉ đơn giản muốn nói rằng, chúng ta tồn tại cách cảm thức và chúng ta là một con người với nhân tính không thể thay đổi được!

Cô đơn có thể hủy hoại hoàn toàn nhân cách của chúng ta.

Từ những ví dụ trên, chúng ta thấy nỗi cô đơn nguy hiểm đến dường nào. Những mối nguy vốn có trong cô đơn có thể tóm gọn lại như sau, rốt cùng, nếu không được nhận thức và được sử dụng cách đúng đắn, cô đơn có thể hủy diệt nhân cách chúng ta.

Tôi sẽ làm sáng tỏ điều này qua ví dụ trích từ tác giả thế kỷ mười sáu, Thánh Gioan Thánh giá.

Trong bài luận trứ danh của ngài, Lên đỉnh Carmel (The Ascent of Mount Carmel), Thánh Gioan đã vạch ra kiểu mẫu của sự hủy hoại con người. Ngài liên kết nó với điều mà ngài gọi là “nhảy cảm thất thường”, một cụm từ có thể chuyển dịch khôn khéo thành “cô đơn đi đến quá khích.” Thánh Gioan nói rằng bất cứ khi nào tính nhạy cảm trở nên thất thường (tâm trạng cô đơn của chúng ta hoạt động mà không được kiểm tra), thì chúng ta đang đứng trong mối nguy hủy hoại các nét chính của nhân cách. Có năm nấc thang tan rã trong tiến trình tự hủy hoại.

1- Chúng ta trở nên “Chán chường và Mệt mỏi”

Nếu chúng ta không hiểu và không nắm bắt được nỗi cô đơn của mình, chắc chắn nó sẽ không thương xót đẩy chúng ta vào tình trạng lộn xộn của hành động khi chúng ta tìm cách lấp đầy các đòi hỏi của cô đơn. Và thường là, tất cả mọi điều xảy ra chính xác như vậy. Khi cố để xoa dịu sự náo động của thèm khát, chúng ta nhảy từ việc này qua việc khác. Chúng ta lao mình vào một thứ không bao giờ kết thúc và bất mãn lượn quanh tiệc tùng, dạ hội, bia rượu, những cuộc đối thoại tâm linh (và nếu chúng ta có điều kiện thì chúng ta dùng đến cả biện pháp điều trị tâm lý), chúng ta cố gắng để lấp đầy lỗ hổng nội tâm, một lỗ hổng không thể lấp đầy, và cố để thỏa mãn cơn đói khát không thể thỏa mãn được.

Quá thường xuyên, chúng ta thậm chí không biết được điều chúng ta muốn, hay thực sự là không chính xác nhận ra được chúng ta đang tìm kiếm cái gì. Chúng ta đơn giản làm những gì đến một cách tự nhiên! Và cái gì đến tự nhiên, đó là trạng thái bồn chồn đẩy chúng ta vào mớ hỗn độn của những hành động căng thẳng. Chúng ta nói chuyện, chúng ta uống, chúng ta làm việc, làm tình, nhưng chúng ta không thấy thỏa mãn, khi mà nỗi đau tâm hệ lôi kéo chúng ta như thế này, bỏ mặc chúng ta trong một tình trạng không có bình

an và ngơi nghỉ, đó là lúc chúng ta liều lĩnh kiếm tìm một ai đó hay một điều gì đó mang lại cho chúng ta cảm giác trọn vẹn.

Chúng ta trở nên giống như nhân vật phản diện trong thần thoại Hy Lạp, Sisyphus, người bị các thần linh kết án phải lăn một khối đá ngược dốc mãi mãi. Ngay khi ông lăn đến đỉnh, khối đá lăn xuống chân núi, và Sisyphus bất hạnh phải chạy xuống chân núi để lăn nó lên trở lại. Hình ảnh này là một điều chán nản, một “chán chường và mệt mỏi.” Dạng mưu cầu thất bại này là điều mà Thánh Gioan Thánh giá đã nói về xu hướng mà sự cô đơn điều khiển chúng ta, nếu chúng ta không nắm bắt được nó cho đúng đắn.

2- Chúng ta trở nên “Thống khổ và Ưu phiền”

Nếu chúng ta không nắm vững được tâm trạng cô đơn ở giai đoạn đầu tiên, thì chúng ta cũng như Sisyphus, kết cục là bị cưỡng bách phải thực hiện một hành động vô ích và mệt mỏi. Cuối cùng điều xảy đến là mệt mỏi từ việc quá chán nản sẽ trở nên một nỗi đau mãi mãi, giống như chiếc răng sâu của tâm thần. Tâm trạng chán chường mà chúng ta trải nghiệm không còn đến từng cơn và không còn chữa trị được bằng một giấc ngủ đêm hay một ngày nghỉ dưỡng. Đúng hơn, nó trở thành một chán chường mà nỗi đau của nó triền miên không dứt, lan tràn đến từng đốt tủy của chúng ta. Và nếu tâm trạng cô đơn vẫn không được xem xét lại, thì sớm muộn, nỗi đau sẽ gây nên nguy hại thực sự của nó.

3- Chúng ta trở nên “U ám và Mù tối”

Điều này, Thánh Gioan ngụ ý rằng nỗi đau mà chúng ta cảm nhận sẽ từ từ bắt đầu phủ mây đen trên trí tuệ và nhận thức. Như chúng ta biết, bất cứ nỗi đau hay đam mê dữ dội nào cũng tô màu lên lối suy nghĩ của chúng ta. Ví dụ như, ham muốn và giận ghét có thể làm cho chúng ta nhìn mọi thứ từ một quan điểm khác hẳn lúc chúng ta bình thường. Tâm trạng cô đơn quá đáng cuối cùng sẽ gây nên điều tương tự như vậy. Nó sẽ làm rối loạn nhận thức và nhận định của chúng ta, làm cho chúng ta trở nên duy lý, yếm thế và nhìn mọi thứ không còn rõ ràng.

Điều này rõ ràng và dễ dàng dẫn đưa chúng ta đến mức thứ tư.

4- Chúng ta trở nên “Nho uế và Biến chất.”

Điều tác động ở mức độ này là diện mạo thẩm mỹ của chúng ta. Một khi nhận thức và phán định của chúng ta bị suy yếu, thì chẳng bao lâu, chúng ta không còn là một người đẹp nữa. Một con người luôn mãi lý luận, sống trong yếm thế, liên tục than phiền, nhận định không công minh, và nhìn thế giới cách tiêu cực, méo mó, một con người như vậy không phải là một con người đẹp nữa. Và rồi, đây là mức độ mà tâm trạng cô đơn, nếu không được xem xét lại, cuối cùng sẽ điều khiển chúng ta. Và với tiềm lực của nó, thậm chí nó có thể đưa chúng ta xa đến...

5- Chúng ta trở nên “Yếu đuối và Lãnh đạm.”

Điều này, Thánh Gioan muốn nói đến sự tự do và năng lực ý chí của chúng ta, đến khả năng những gì chúng ta muốn và hành động đúng theo bản thân mình. Ngài nói rằng nếu tiến trình sa đọa này không được xem xét lại từ bốn mức độ đầu, thì cuối cùng sự tự do và nhân cách của chúng ta sẽ suy yếu vô cùng, và có thể bị hủy hoại hoàn toàn. Điều xảy đến là kết cục chúng ta thực hiện những hành động không liên quan gì đến cái tôi của chính chúng ta. Ví dụ như, không một ai thức dậy trong cố nước sau cơn say, không một ai nhảy cầu, không một ai xa lánh bạn bè với thái độ chua cay, nhạo báng thực sự họ muốn làm như vậy. Chúng ta làm những điều này chỉ khi chúng ta không còn có thể làm bất kỳ điều gì khác, chỉ khi chúng ta đã ở điểm tận cùng của một diễn tiến cướp đi sự tự do để là chính mình và là những gì mình muốn. Chúng ta làm những điều này khi ý chí của chúng ta, vì một lý do nào đó, không thể cho chúng ta bày tỏ bản thân như con người thật của chính mình.

Vì thế, chúng ta nhìn ra nỗi cô đơn này, nếu không được xem xét lại, cuối cùng có thể hủy hoại tự do của chúng ta. Khi điều này xảy đến, nhân cách chúng ta bị hủy diệt hoàn toàn, và cũng từ đó chúng ta không thể điều khiển được chính con người của mình.

Từ điều này, cũng như từ những ví dụ khác, chúng ta nhìn ra được rằng tâm trạng cô đơn có tiềm năng nguy hiểm đến như thế nào. Tuy nhiên, mối nguy còn lớn hơn nếu chúng ta không chịu chấp nhận các vấn đề này phát xuất từ nỗi cô đơn và đặc biệt khi chúng ta thiếu thành thật để chấp nhận mình thực sự cô đơn, chấp nhận không phải mọi thứ đều tốt đẹp, và mãnh lực bùng nổ đó ngự trị

không xa trong lòng chúng ta. Khi đó thay vì đùa giỡn với chính mình và với người khác, khoác cho nỗi đau thực sự của mình một lớp mặt nạ, thì chúng ta thực sự đang từ từ tạo cho mình một áp lực mạnh mẽ bên trong, cuối cùng nó sẽ hoạt động ra bên ngoài, và khi không còn chống đỡ nổi, nó sẽ làm cho chúng ta suy sụp, hay bị thảm thay, sẽ từ từ làm mệt mỏi bản thân, làm xấu đi các khuynh hướng của mình, làm mất đi nét đẹp, và hủy diệt tự do của chúng ta.

Tâm trạng cô đơn không phải là một mãnh lực mà chúng ta có thể không quan tâm đến nó. Vì thế, điều quan trọng vô cùng là chúng ta phải tìm cách để hiểu được nó để tìm ra nguồn cội của nó, ý nghĩa của nó và cách để chúng ta có thể giải quyết nỗi cô đơn cho hiệu quả.

Trích sách Quả tim thao thức, The restless heart, Ronald Rolheiser

XUÂN YÊU THƯƠNG

Jos. Nhật Quang
Xđ. Tân Hưng

Xuân về én lượn chao nghiêng
Mai, đào rực rỡ bên hiên nắng vàng
Hương Xuân ngan ngát dịu dàng
Hòa theo khúc hát nhịp nhàng đắm say.

Đất trời đồng nhịp đổi thay
Người thêm tuổi mới tràn đầy phúc ân
Tạ ơn Thiên Chúa từ nhân
Ban mùa Xuân mới muôn phần an vui.

Quê hương đổi mới thắm tươi
Giáo hội hiệp nhất, tình người dựng xây
Mùa Xuân mơ ước... đong đầy
Nhà nhà hạnh phúc, sum vầy yêu thương.

Danh sách các bài dự thi BBT đã nhận trong tháng 01 năm 2020

TT	BÀI DỰ THI	TÁC GIẢ	ĐƠN VỊ
1	Sứ vụ “Hồn Tông Đồ”	Đaminh Nguyễn Văn Cửu	Xđ. Chợ Cầu, giáo hạt Hóc Môn, TGPSG
Cáo lỗi: Bài dưới đây không phải là bài dự thi – Đây là bài tác giả gửi suy tư tháng 02.2020. BBT thành thật cáo lỗi quý độc giả và anh Quang.			
	Những điều trái ngược	Trang Lập Quang	Xđ. Tùng Lâm, giáo phận Đà Lạt

SƠ KẾT

Giải 1: Cuộc thi viết “Hồn Tông Đồ” đợt 1

Hồn Tông Đồ

Phaolô Trang Lập Quang
Xứ đoàn Tùng Lâm - Đà Lạt

Đà Lạt một đêm hè mưa bay lất phất, người đàn ông có dáng đi cà nghinh cà bặt, chân bước thấp bước cao. Chiếc mũ lưỡi trai đen trên đầu ông ta đội méo xẹo đôi lúc muốn nhảy khỏi cái khuôn mặt tròn bầu bĩnh, có đôi mắt lơ dờ và hơi thở nồng nặc mùi men.

Có lẽ lúc này đôi mắt ông ta đã ủy thác cho đôi mắt cá chân để dẫn lối đưa đường nhưng lại không thấy hòn đá trước mặt. Sau cú vấp chân ông đã té lăn quay. Liền sau đó một tiếng huých rõ to cách đó không xa, ông ngược mắt lên nhìn rồi tùm tùm cười với giọng lè nhè.

- Lại một thằng nữa giống như tui.

Bỗng một giọng nữ vang lên như rên rĩ như oán trách:

- Lay Chúa tôi! Phạt tấn với phạt tạ. Mới có phạt tạ mà tôi khổ thế này. Còn phạt cả tấn làm sao tôi sống nổi.

Thì ra vợ ông ta đứng nơi cửa trông chồng, khi thấy ông vấp ngã bà vội vàng chạy ra nhưng do trời mưa trơn trượt làm bà té xuống lấm lem đất cát.

Sau giờ kinh đèn tạ Thánh Tâm Chúa Giêsu tại các gia đình được luân phiên vào tối thứ tư hàng tuần là những bữa nhậu đã thành thông lệ. Nhiều lần anh Tín đã cảnh báo việc nhậu nhẹt sẽ làm cho xứ đoàn không phát triển và có nguy cơ tan rã. Anh cũng trình bày tệ nạn này lên cha linh hướng nhưng vẫn chưa khắc phục được vì một đoàn viên đã tổ chức ăn nhậu thì các đoàn viên khác sẽ “đáp trả”, dù vợ con họ chẳng muốn chút nào nhưng đã “há miệng thì mắc quai” nên họ vẫn tổ chức ăn nhậu. Hơn nữa xứ đoàn trưởng cũng “hơi” thích nhậu.

Nhân cơ hội anh Hà say rượu té lăn quay đã bị vợ con “cắm cửa” không cho tham gia đoàn thể nữa nên Tín đã đưa vấn đề này ra thảo luận nhưng bị nhiều người bác bỏ. Một đoàn viên có tuổi trong xứ đoàn phát biểu:

- Muốn duy trì đoàn thể phải có cái gì hấp dẫn lôi cuốn người ta. Nếu không nhậu nhẹt tôi tin chắc chẳng ai đi sinh hoạt nữa. Điều này được chứng minh rõ ràng là tối thứ Sáu hàng tuần xứ đoàn ta có được mấy người đi cầu Thánh Thể. Mất một anh Hà chẳng sao, còn hơn là mất cả xứ đoàn.

Đa số các đoàn viên đều tán đồng ý kiến trên làm anh phải đọc lại tôn chỉ, mục đích và linh đạo của đoàn thể và nhắc lại tín lý căn bản là: *“Lấy việc tôn sùng Thánh Tâm Chúa Giêsu làm nền tảng để thánh hóa bản thân, làm việc tông đồ để mở rộng nước Chúa qua việc thăng tiến cá nhân, gia đình và xã hội”*. Một giọng nói nhỏ nhỏ rí tai nhau nhưng cố ý để anh nghe thấy:

- Mới có toán trưởng mà đã lên mặt!

Lời nói ấy có vẻ khích bác làm anh ưu tư lo lắng vì xứ đoàn đang trên đà “tuột dốc” và nhiều người lại chống đối anh. Còn các đoàn

viên thì chưa có sự hiệp nhất luôn tranh cãi có nên ăn nhậu hay không nên ăn nhậu.

Nhìn lại xứ đoàn mới thành lập hơn một năm không đến bốn mươi người và chỉ toàn là nam giới. Nhiều người chỉ tham gia cho vui và xem đây là tụ điểm giải sầu “hợp pháp” nên chẳng quan tâm gì đến tôn chỉ và mục đích, vì thế sau những kinh nguyện họ đọc hai tiếng A – Men chỉ là lời thuộc lòng trên môi miệng chứ thực sự chẳng chú tâm gì đến Lời Chúa dạy, không hoàn toàn tín thác vào Ngài và “A – Men” đã biến thành “Ma – Men” khi U30 đến U60 xúm xít bên bàn nhậu, mặc cho bầu trời bắt đầu u ám khi màn đêm dần buông xuống, mặc cho các bà vợ đứng tựa cửa trông chông.

Nhiều đêm anh cầu nguyện rồi trăn trở nghĩ suy và cho rằng phái nữ chẳng ưa gì nhậu nhẹt khi tham gia đoàn thể sẽ bẻ gãy “mắc xích ăn miếng trả miếng”. Nếu đọc kinh ở nhà các bà chắc chắn không có chuyện ăn nhậu sẽ làm gián đoạn việc “đáp trả” đã thành một thông lệ.

Từ những suy nghĩ trên anh đã đến từng nhà trong giáo xứ vận động các bà các chị gia nhập hội đoàn nhưng chẳng một ai tham gia vì cho rằng GDPTTTCG chỉ là tụ điểm ăn nhậu sau giờ kinh nguyện.

Với thất bại trên và nhìn xứ đoàn ngày càng đi xuống trong khi đó xứ đoàn trưởng vẫn “bình chân như vại”. Những ước mơ luôn ấp ủ trong anh về một xứ đoàn ngày càng phát triển để thắp lên ngọn lửa yêu thương của Thánh Tâm Chúa trong lòng mọi người giờ đây như ngọn nến lung lay trước gió làm anh băn khoăn và cảm thấy tâm hồn mình xao xuyến. Anh muốn tìm một phương cách nào đó để giữ vững xứ đoàn và từng thành viên phải ý thức được tôn chỉ mục đích và linh đạo của đoàn thể, đồng thời phải chu toàn bốn phận của người đoàn viên.

Nhưng thực tế hiện nay nhiều đoàn viên trước sức cám dỗ của “ma men” đã gây buồn khổ cho gia đình vợ con, đi ngược lại tôn chỉ mục đích và linh đạo của GDPTTTCG làm anh lo lắng đứng ngồi không yên. Bởi vì muốn có một xứ đoàn tốt, trước tiên mỗi đoàn viên phải thánh hóa bản thân và gia đình mình “vì tương lai của xã hội đi ngang qua gia đình”. Nhiều gia đình được thánh hóa có nhân

bản, có lòng bác ái yêu thương sẽ có một cộng đoàn tốt. Nhiều cộng đoàn tốt sẽ hình thành một xã hội tốt. Vì thế mỗi đoàn viên phải có một đời sống tìm thấy trong Tin Mừng để loan truyền trái tim đầy yêu thương của Chúa, nhưng phải bắt đầu từ gia đình mình và phải biết lấy tình yêu đáp trả tình yêu.

Để thực hiện điều ấy, trước tiên anh kêu gọi các đoàn viên nhiệt thành cùng anh làm những việc bác ái. Ý tưởng của anh sau khi trình bày đã được cha linh hướng và xứ đoàn trưởng chấp thuận. Cũng bắt đầu từ đó trước những giờ kinh đèn tạ luân phiên tại các gia đình, anh cầm cái lon đi xin từng anh em bớt đi một miếng thuốc lá hay một ly cà phê để làm việc bác ái. Khi đã có một số tiền nho nhỏ anh cùng vài đoàn viên mua những hộp sữa, những gói bánh... đến thăm các cụ cao niên, những người đau ốm... trong giáo xứ để xoa dịu những nỗi đau buồn và đem đến cho họ một niềm vui nho nhỏ nhưng chủ yếu là hiệp thông đọc kinh cầu nguyện với gia đình họ để kéo ơn Chúa xuống và cũng để họ nhận biết tình yêu của Thánh Tâm Chúa.

Chỉ một thời gian ngắn những việc làm này đã trở thành một phong trào thu hút nhiều đoàn viên khác tham gia và đoàn thể GĐPTTTCG đã gây được một ấn tượng tốt đẹp trong giáo xứ, người ta bắt đầu gia nhập hội đoàn ngày một đông hơn.

Cũng từ đó xứ đoàn rút ra một kinh nghiệm: đức ái là một việc làm không thể thiếu để đem đạo vào đời và các đoàn viên phải có những việc làm đạo đức cụ thể, vì chính lúc họ làm được những gì có ích cho tha nhân vì danh Chúa họ sẽ cảm thấy hạnh phúc và tâm hồn mình rạo rức một niềm vui. Rồi dần dần nạn nhậu nhẹt sau giờ kinh nguyện cũng bắt đầu chấm dứt. Nhưng có người lại nói:

- Nó đang phấn đấu để giành chức đoàn trưởng đó!

Trước những lời nói ấy anh chỉ mỉm cười và luôn nhớ đến Lời Chúa dạy: *“Hãy học cùng Ta vì Ta hiền lành và khiêm nhường trong lòng”* (Mt 11, 29).

Xứ đoàn ngày càng phát triển, việc bác ái cần được nhân rộng để đến với những người cùng khổ và những người chưa biết Chúa đồng

thời giới thiệu đoàn thể mình cho những giáo xứ khác để nhiều người biết đến tình yêu của Thánh Tâm Chúa. Nhưng quỹ của xứ đoàn quá ít ỏi không đủ đáp ứng cho công việc này. Nhiều đêm anh cầu nguyện rồi nghĩ suy cố tìm cho ra một biện pháp nào đó để mở rộng nước Chúa thông qua việc bác ái và hiệp thông đọc kinh cầu nguyện. Trong một lần họp xứ đoàn anh đã đề xuất ý kiến là thuê một mảnh vườn sản xuất rau hoa để lấy kinh phí phục vụ cho việc bác ái và giới thiệu đoàn thể mình đến các giáo xứ khác đã được mọi người nhất trí.

Sau khi thuê được một mảnh đất trên đồi cao giá rất rẻ phù hợp với “túi tiền” của xứ đoàn nhưng lại thiếu nước để phục vụ cho việc sản xuất hoa màu. Khó khăn đầu tiên là tìm cho ra nguồn nước ngay trong mảnh đất vì xứ đoàn không đủ kinh phí mua sắm các thiết bị dẫn nước từ thung lũng lên đồi cao.

Vào ngày Chúa nhật cô em gái là giáo viên được nghỉ dạy đã cùng anh đến mảnh đất tìm nguồn nước. Đột nhiên cô em gái tách ra rồi đi về phía triền đồi thấp, còn anh cứ loay hoay mãi vì chỗ nào trong mảnh đất cũng ánh lên một màu vàng nhạt khô cứng nên tìm nguồn nước ở đây có khác nào mò kim đáy biển. Anh có vẻ thất vọng rồi bước về phía triền đồi thấp thì đôi mắt bỗng sáng hẳn lên vì trước mặt anh có một ít đất ẩm ướt. Tín vui mừng gọi cô em gái.

- Hằng ơi! Có mạch nước rồi.

Cô em gái hớn hờ chạy tới bỗng nhiên đứng khựng lại rồi nhăn mặt khi thấy anh trai mình móc một ít đất ẩm lên ngửi rồi khịt khịt mũi và nói:

- Nguồn nước này có mùi khai khai làm sao ấy! Nhưng dùng để tưới cây cũng tốt thôi. Mình sẽ gọi anh em trong xứ đoàn đào cái hồ ngay chỗ này.

Cô em gái vội vàng nói nhưng lại ngập ngừng:

- Lúc này em... em uống nước nhiều quá!

- Ừ! Trời hôm nay nóng thật. Anh cũng uống nhiều nước.

Cô gái thoáng một chút xấu hổ rồi cúi gầm mặt xuống.

- Không phải mạch nước đâu! Em... em...
- Không phải mạch nước tại sao chỗ này đất ẩm?
- Nhưng không phải mạch nước từ lòng đất mà là mạch nước từ... từ... lòng em.

Tuy không tìm được nguồn nước trong mảnh đất nhưng anh vẫn quyết tâm tìm mọi cách để khắc phục. Sau vài ngày cầu nguyện rồi nghĩ suy, anh cùng xứ đoàn đào một cái hồ trong mảnh đất, sau đó anh đặt người ta làm một tấm nilon thật lớn lót từ đáy hồ lên đến miệng hồ để nước không thấm ra, rồi nhờ máy bơm nước của người làm vườn gần đó vọt nước từ thung lũng lên cho đầy hồ. Mỗi lần vọt nước như vậy anh có thể tưới cho cây trồng đến hơn chục ngày và tiền chi trả cho chủ máy chẳng đáng là bao.

Các đoàn viên đều hăng say lao động và vụ hoa lay ơn đầu tiên đã giúp cho xứ đoàn một số tiền kha khá. Anh cùng xứ đoàn tổ chức chia sẻ bác ái giúp những người nghèo trong và ngoài giáo xứ bất kể lương hay giáo đồng thời cũng loan truyền tình yêu của Thánh Tâm Chúa. Những món quà tuy nhỏ chỉ là những thùng mì, vài ba ký gạo... nhưng cũng tỏ lộ được trái tim đầy yêu thương của Chúa.

Những việc làm này đã thu hút được nhiều ân nhân và việc chia sẻ bác ái ngày càng được lan rộng, vì thế nhiều người đã biết đến đoàn thể GĐPTTTCG.

Bên cạnh đó xứ đoàn luôn kết hợp với giáo hạt đến nhiều giáo xứ giới thiệu đoàn thể mình để thành lập xứ đoàn và cũng để nhiều người biết đến tình yêu của Thánh Tâm Chúa.

Trong lần bầu lại ban chấp hành nhiệm kỳ mới, Tín đã đắc cử chức vụ đoàn trưởng nhưng anh chỉ xin làm ủy viên bác ái xã hội để được đến với những người nghèo hèn bất hạnh, để xoa dịu những nỗi đau thương buồn tủi, đồng thời loan truyền tình yêu của Thánh Tâm Chúa và cũng để nước Chúa được mở rộng.

SƠ KẾT

Giải 2: Cuộc thi viết “Hồn Tông Đồ” đợt 1

Tôi viết báo

Phaolô Trang Lập Quang
Xứ đoàn Tùng Lâm, Đà Lạt

Sáng Chúa nhật một ngày mùa đông, chiếc xe trung chuyển bắt đầu lăn bánh đưa vợ chồng anh Phanxicô Xaviê Phạm Thái Hoàng – Trưởng BCH GDPTTTCG xứ đoàn Tùng Lâm - ra bến xe Thành Bưởi để về Sài Gòn chuẩn bị cho việc định cư bên Mỹ.

Trước giờ chia tay biết bao hồi ức đã sống lại trong tôi. Anh là một xứ đoàn trưởng năng nổ đầy nhiệt huyết. Từ ngày thành lập xứ đoàn chưa đến một năm mà anh đã đưa xứ đoàn vào nề nếp đúng với tôn chỉ và mục đích. Nạn rượu chè sau giờ kinh nguyện đã chấm dứt, việc thăm viếng người đau ốm bệnh tật, việc đọc kinh cầu nguyện cho người quá cố trong giáo xứ được các đoàn viên tham gia tích cực..., đặc biệt là anh rất quan tâm tới chuyện viết báo cho Nội san Lửa Mến. Đã bao lần anh kêu gọi các đoàn viên đóng góp bài vở nhưng ai nấy đều im lặng. Có một lần tôi “uống phải thuốc liều” nên xung phong viết báo mà quên rằng mình rất dốt văn. Tôi mê toán từ thuở nhỏ, vào năm lớp tám trong giờ văn, khi học về tán thán từ, tôi cứ chúm đầu xuống học bàn giải toán. Bất chợt cô giáo gọi:

- Quang! Em cho biết hôm nay lớp ta học bài gì?

Tôi thoáng chút bối rối nhưng được nhỏ Thúy sau lưng nhắc và không biết đây là giờ ngữ pháp, mà cứ nghĩ rằng cả lớp đang học

trích đoạn tác phẩm của một nhà văn nào đó nên trả lời với vẻ đầy tự tin:

- Thưa cô! Hôm nay lớp ta học bài tám tháng tù.

Cô giáo gật gù rồi nói:

- Quá tuyệt vời! Cô tặng em không chỉ một quả trứng mà còn tặng luôn cả một ổ trứng.

Khi lên cấp ba tôi theo ban toán-lý-hóa, và sau khi thi đại học tôi vào Sài Gòn lại theo ngành khoa học tự nhiên, vì thế nói đến văn chương tôi rất yếu kém.

Tối hôm ấy tôi ngồi vào bàn giấy hí hoáy viết. Vợ tôi từ sau bếp đi lên hỏi:

- Anh làm đơn gì đó?

Tôi hãnh cái diện lên trịnh trọng nói:

- Viết báo!

Bỗng tôi đọc được trong ánh mắt vợ tôi bốn chữ to tướng: “Chuyện lạ có thật”. Mặc kệ! Tôi cứ chúm mũi vào bài viết. Bất chợt, tôi nghe có tiếng cười khúc khích sau lưng làm tôi quay lại, thì thấy vợ tôi đang bụm miệng cười rồi nói:

- Viết báo xong anh làm mấy bài thơ đăng luôn một thể. Loại thơ mà anh dạy con làm toán đó: “Tìm sin lấy đối trên huyền. Cos thì hai cạnh kề huyền chia nhau” ...

Tôi giật mình nhìn lại bài viết của mình sao mà ngổn ngang những câu: “bởi vậy cho nên”, “điều kiện cần nhưng chưa đủ”... trong đó còn phảng phất những câu “nhuộm mùi” lời giải của một phương trình toán học, của diên nặng... diên.

Hôm sau, khi gặp lại anh Hoàng, tôi vội vàng nói:

- Nghĩ thì đơn giản thật, nhưng viết sao mà khó quá. Em xin rút lui thôi.

Anh Hoàng động viên tôi:

- Mình không phải là nhà văn, cũng không phải là nhà báo làm sao viết hay bằng họ được. Em cứ viết bằng cái tâm trong tinh thần phục vụ, có viết dở một chút chẳng ai chê cười đâu mà lo.

Từ chối không được tôi đành tiếp tục viết, cố vắt óc “nặn” cho “lòi” ra những ý tưởng và gọt giũa những câu văn. Khó khăn lắm tôi mới hoàn thành được một bài báo.

Sáng hôm ấy sau khi tan lễ, với vẻ mặt chan chứa một niềm vui, anh vội vàng tìm tôi và trên tay cầm một cuốn Nội san Lửa Mến.

- Bài của em được đăng rồi!

Một niềm vui lan tỏa khắp người tôi, nhưng trông anh còn vui hơn cả tôi nữa. Đó là bài báo đầu tiên mang tựa đề “Day dứt” được đăng vào số tháng 8 năm 2015.

Anh lại động viên tôi:

- Bài của em thật hết ý! Cố gắng viết tiếp nha!

Đúng là hết ý thật! Vì tôi còn ý đâu nữa mà viết tiếp, bao nhiêu chất xám đổ ra tôi mới viết được một bài. Nhưng những ngày sau đó trước sự động viên của anh, tôi lại cố gắng lục lạo trong mớ kiến thức hỗn độn của mình để tìm những ý tưởng mà viết tiếp cho đến nay đã hơn bốn năm. Nhiều bài chẳng ra gì nhưng cũng có một vài bài được xứ đoàn khen ngợi. Những lúc ấy tôi thường nhớ đến nét mặt hân hoan rạng rỡ cùng với những lời động viên nhiệt tình của anh và xem anh như một người thầy, một nguồn động viên lớn trong việc viết báo của tôi.

Có lẽ lúc này nơi viễn xứ anh luôn hướng lòng về quê cha đất tổ, nhất là xứ đoàn Tùng Lâm đã được anh uốn nắn trở thành một xứ đoàn vững mạnh cùng với bao kỷ niệm thân thương. Riêng tôi luôn dành riêng cho anh một niềm thương mến với cả lòng mình, một niềm cảm phục người xứ đoàn trưởng đầy nhiệt huyết trong việc tông đồ giáo dân.

Vì sao

mùng 1 Tết cha, mùng 2 Tết mẹ, mùng 3 Tết thầy?

“Mùng 1 Tết cha, mùng 2 Tết mẹ, mùng 3 Tết thầy” là câu thành ngữ đã đi vào tâm thức mỗi người dân Việt Nam. Điều này thể hiện phong tục của người Việt luôn đề cao chữ “hiếu” và chữ “nghĩa”.

Từ xưa đến nay, Tết Nguyên đán được coi là dịp nghỉ lễ lớn và quan trọng nhất trong năm. Đây là khoảng thời gian để các thành viên trong gia đình có dịp được ngồi quây quần bên nhau sau một năm dài làm việc vất vả. Đồng thời là cơ hội để mọi người thăm hỏi người thân, thầy cô, bạn bè và cầu chúc cho nhau thêm một năm mới bình an và hạnh phúc.

Vì vậy, câu nói dân gian “mùng 1 Tết cha, mùng 2 Tết mẹ, mùng 3 Tết thầy” chính là lịch trình để mọi người đi lại, thăm hỏi nhau trong 3 ngày Tết đầu năm.

Với người Việt, Tết là khoảng thời gian để cả gia đình trở về quây quần bên nhau.

Theo quan niệm của người Việt từ xưa, cha là đại diện cho họ hàng bên nội. Chính vì vậy, cụm “mùng một Tết cha” có nghĩa là vào ngày mùng một Tết, cả gia đình sẽ tập trung bên họ nội để cúng bái tổ tiên, sau đó là chúc Tết ông bà cha mẹ.

Sau khi con cháu chúc Tết và nhận lì xì mừng tuổi đầu năm, cả gia đình sẽ cùng nhau ăn bữa cơm đầu năm, vừa trò chuyện vui vẻ. Cuối cùng, cả gia đình sẽ cùng nhau đi chúc Tết anh em họ hàng thân thiết bên nội, cùng trò chuyện và chúc nhau sức khỏe, năm mới an lành, hạnh phúc.

Mùng 1 tết cha

Đến ngày mùng 2 Tết, vợ chồng con cái sẽ “xuất hành” sang chúc Tết bên nhà ngoại – tức là bên “mẹ”. Đây là lí do người xưa gọi mùng 2

là “Tết mẹ”. Cũng với những nghi thức tương tự như ngày mừng 1 bên nhà nội, mọi người sẽ có những giây phút quây quần ấm áp bên nhau trong không khí tươi mới, tích cực và phấn khởi của mùa xuân.

Đặc biệt, với những nàng dâu lấy chồng xa quê, ít có điều kiện về thăm nhà, đây là cơ hội lí tưởng để sum vầy, hàn huyên với bố mẹ đẻ và thăm hỏi họ hàng, anh em, bạn bè sau một thời gian dài không gặp.

Mùng 2 tết mẹ.

Cuối cùng là mùng 3 – “Tết thầy”. Đây là ngày dành cho thầy cô – những người đã nuôi lớn chúng ta qua từng con chữ và những bài học.

Ngày “Tết thầy” này được xem như là “ngày Nhà giáo Việt Nam” thời xưa – khi ngày 20/11 chưa chính thức ra đời, là cơ hội để biết bao thế hệ học trò tỏ lòng biết ơn đến những người đưa đò. Ngoài ra, đây cũng là dịp những người trẻ Việt họp lớp, giao lưu với những người bạn cũ sau một năm dài ít có cơ hội gặp gỡ.

Mùng 3 tết thầy.

Câu nói “Mùng 1 Tết cha, mùng 2 Tết mẹ, mùng 3 Tết thầy” không chỉ là lịch trình để mọi người đi lại, thăm hỏi nhau trong 3 ngày Tết mà nó còn là cách người Việt ta thể hiện truyền thống “uống nước nhớ nguồn, “tôn sư trọng đạo”.

Theo quan niệm của ông bà ta, hai ngày quan trọng nhất trong năm (mùng 1 và mùng 2 Tết Nguyên đán) phải dành để “Tết cha”, “Tết mẹ” – những người đã sinh ra ta, nhằm thể hiện lòng hiếu thảo, kính trọng ông bà, cha mẹ hai bên nội ngoại. Đó không gì khác chính là nét đẹp trong truyền thống “uống nước nhớ nguồn”.

Câu nói trên bao hàm nhiều truyền thống tốt đẹp của người Việt.

Trên tinh thần đó, ngày mùng 3 là ngày người Việt dành cho thầy cô giáo – những người đã dành sự hi sinh lớn lao cho sự nghiệp trồng người không mệt mỏi. Với tinh thần “tôn sư trọng đạo”, người Việt luôn quan niệm “Nhất tự vi sư, bán tự vi sư” (một chữ là thầy, nửa chữ cũng là thầy).

Chỉ một câu nói đơn giản nhưng chứa đựng trong đó biết bao là truyền thống đạo đức tốt đẹp của người Việt trong nếp sống và tư duy. Đây là một giá trị phi vật thể, một nét đẹp văn hóa cần được gìn giữ và phát huy.

Theo yan.vn

ĐI LỄ ĐẦU XUÂN

Đaminh Nguyễn Văn Cử
Xứ đoàn Chợ Cầu

Rộn ràng Thánh lễ đầu xuân
Người người tấp nập xa gần bên nhau
Hợp đoàn Hội thánh cao siêu
Tấm lòng yêu mến dâng nhiều ý xuân,
Cộng đoàn hiệp nhất ân cần
Cùng linh mục Chúa lễ phần dâng Cha
Ngày xuân thánh thiện nở hoa
Xuân tươi hạnh phúc mở ra tình trời,
Đầu xuân dâng lễ rạng ngời
Tình xuân cảm mến Chúa Trời yêu thương
Đạo đức thánh thiện khiêm nhường
Cùng dự tiệc thánh thiên đường mở ra
Giải thoát khổ ải cho ta
Để mùa xuân mới nhà nhà an vui
Bà con rộn rã tiếng cười
Tình làng nghĩa xóm hơn mười xuân qua,
Lộc xuân của Chúa làm quà
Chúa xuân đã đến cho ta tình người
Nở hoa bác ái nơi nơi
Đồng cảm chia sẻ muôn người hợp hoan,
Lễ xuân tình Chúa chứa chan
Muôn người hiệp nhất lộc ban dư đầy
Gia đình hạnh phúc xum vầy
Cùng nhau chúc tết nơi đây an lành.

BÓNG HOÀNG HÔN

Jos. Hoàng Mạnh Hùng

Người ta thường coi tuổi già là hoàng hôn của một đời người. Ngày xưa, các cụ nhà ta thường lấy cái mốc 70 làm chuẩn cho tuổi đời: *“Nhân sinh thất thập cổ lai hy”*, nghĩa là hiếm ai sống được bảy mươi tuổi. Kinh Thánh cũng cùng một quan điểm khi nói: *“Tính tuổi thọ trong ngoài bảy chục, mạnh giỏi chẳng là được tám mươi, mà phần lớn chỉ là gian lao khổ nhọc, cuộc đời thối thoát chúng con đã khuất rồi”*. (Tv 89,10).

Với quan niệm “kính lão đắc thọ” nên những người đạt ngưỡng tuổi 60 cũng được gọi là “lão làng”. Được kính nể, ngồi ở “mâm trên” trong các dịp tiệc tùng, lễ hội làng. Ngày nay, người có tuổi thọ 70 mới được nhà nước mừng thọ và từ 80 tuổi trở lên mới được hưởng những tiêu chuẩn ưu tiên dành cho “người già”. Còn

lại, dù đã đến tuổi về hưu (lão làng) thì vẫn chỉ được coi là “người cao tuổi”. Vì vậy, ta mới chỉ đụng được đến cái “bóng” của tuổi già chứ chưa thực sự già hẳn!

Kinh Thánh đã ca tụng tuổi già vì tuổi già là hồng ân của Thiên Chúa, là phúc lành của Chúa (x. St 11,10-32), người già được kính trọng bởi *“người đầu bạc thì khôn ngoan”* (Kn 4,7-15). Sách Châm ngôn viết: *“Mái đầu bạc là triều thiên vinh hiển”* (Cn 16,31). Thánh vịnh 92 ca tụng: *“Già cõi rồi vẫn sinh hoa kết quả, tràn đầy nhựa sống, cành lá xanh rờn”*. (Tv 92,15).

Thánh Giáo hoàng Gioan Phaolô II cũng nói: “Được sống đến tuổi già là một ân huệ. Không phải vì tất cả mọi người có thể sống đến tuổi này, nhưng vì trước hết, tuổi già cho chúng ta khả năng đánh giá quá khứ, được hiểu và sống mầu nhiệm Phục sinh một cách sâu xa hơn, và được trở nên kho tàng kinh nghiệm quý báu cho Giáo hội”.

Sự già nua bắt đầu khi con người trở nên yếu ớt, sức lực dường như không còn nữa. Thị giác và thính giác không còn bén nhạy. Xương khớp đau nhức ê ẩm và giấc ngủ trở nên khó khăn, nặng nhọc. Các bắp thịt như bị co rút lại, thân xác tuồng như không còn sức mạnh. Trí nhớ, sức lực, hơi thở và tất cả những gì mà thân xác chúng ta có đều giảm sút. Đôi khi còn thêm vào đó là sự cô đơn hoặc sự tủi thân vì phải lệ thuộc vào người khác.

Về tâm lý, đây là lúc con cái đã trưởng thành, xã hội cũng đã thay đổi khiến nhiều vấn đề bố mẹ không có cùng chung “tiếng nói” với con cái mình. Lúc còn thơ, cha mẹ là tất cả; là người biết mọi thứ, mạnh mẽ nhất trên đời. Là lá chắn che chở, mang lại bình yên cho các con. Việc gì không biết cứ hỏi cha mẹ, việc gì khó khăn... đã có cha mẹ lo!

Nhưng khi về già, cha mẹ có nhiều điều không dám hỏi, không dám đề cập với con. Tuổi tác cùng với những lóng ngóng, vụng về khiến họ dễ tự ti, mặc cảm; trong khi con cái vì bận công chuyện làm ăn nên cũng ít khi tâm sự, chuyện trò cùng cha mẹ. Đó là một

trong những nỗi buồn và cô đơn lớn nhất của tuổi già trong xã hội hiện đại.

Lúc đó, họ có nhiều thời gian và hoàn cảnh thuận lợi để suy nghĩ sâu xa và hành động có nhiều tính cách tâm linh hơn. Với nhiều người già, Thánh lễ và lời kinh hằng ngày, là trung tâm của đời sống tinh thần và là cơ hội để gặp gỡ, làm bạn với nhiều người cùng lứa tuổi.

Các giác quan suy giảm xảy ra trong tuổi già thường được coi là tiêu cực, nhưng đôi khi đó lại hữu ích cho việc suy gẫm. Một số người cầu nguyện dưới hình thức suy gẫm mà lời nói không còn cần thiết nữa. Chỉ còn im lặng, bình tâm lắng nghe tiếng Chúa.

Nhiều người lại thích tìm hiểu và gia nhập những đoàn thể Công giáo Tiến hành, những nhóm học hỏi Kinh Thánh, nhóm chia sẻ bác ái hoặc đơn giản hơn là những nhóm phục vụ nhà thờ như: quét dọn, chăm sóc cây cảnh...

Quý thời gian của lứa tuổi này dần dần vơi cạn một cách nhanh chóng. Thế nên, hãy trân quý từng giây phút mà chúng ta còn được sống, vì mỗi phút giây đều là giây phút mới Chúa ban. Hãy sống trọn vẹn từng ngày và làm những việc có ích, tốt đẹp cho mọi người. Còn thực hiện được gì, chúng ta hãy làm ngay và đừng để đến ngày mai.

Hãy nhìn cuộc đời với con mắt bao dung, đừng quá xét nét dễ đi đến chỗ phê bình, chỉ trích người khác. Hãy nhớ rằng thế giới thì mệnh mông mà trí óc của con người thì hạn hẹp. Đừng so sánh mình với người khác để rồi so đo hơn thiệt, vênh vang tự mãn hoặc buồn tủi than thân trách phận. Xét cho cùng, tất cả rồi sẽ không còn là của ta, ta sinh ra tay trắng và sẽ lìa đời trắng tay!

Có lẽ những người thuộc thế hệ chúng ta còn nhớ hai chữ “Tứ chung” trong kinh bốn. Bốn cái cuối cùng mà mọi người phải trải qua là: Chết, Phán xét, Thiên đàng và Hỏa ngục. Chết là hậu quả của tội lỗi, là ngưỡng cửa bước vào đời sau. Chết còn là điều kiện để người tín hữu tham dự vào cuộc Phục sinh của Chúa Kitô. Vậy

hãy giữ tâm hồn trong sạch, không nao núng, không khiếp hãi, không lo lắng vì “cái chết”.

Đức Thánh cha Bênêđictô XVI cũng nhắn nhủ người già đừng nhìn lại quá khứ để thương tiếc trong sự sầu muộn, để rồi coi giai đoạn sống hiện nay như thời xế chiều. Người nhấn mạnh rằng: “Thật là đẹp ở trong tuổi già! Trong mỗi lứa tuổi, ta cần biết khám phá sự hiện diện và phúc lành của Chúa; và những phong phú mà lứa tuổi ấy chứa đựng”.

Đừng bao giờ để cho mình bị khép kín trong sầu muộn! Chúng ta đã lãnh nhận hồng ân sống lâu. Sống, thật là điều tốt đẹp, kể cả với lứa tuổi chúng ta, mặc dù có một số khó khăn và giới hạn. Ước gì trên khuôn mặt chúng ta, luôn có niềm vui vì cảm thấy mình được Thiên Chúa yêu thương, và không bao giờ buồn sầu”.

Tạ ơn Thiên Chúa vì Người đã yêu thương gọi ta vào đời, cho ta sống và cứu chuộc ta bằng cách đưa ta vào đời sống vĩnh cửu. Cảm ơn cha mẹ, cảm ơn thầy cô đã cho ta cuộc đời, cho ta kiến thức cần thiết để ta được là chính ta hôm nay. Cảm ơn họ hàng, bạn bè, mọi người thân thương đã luôn yêu mến giúp đỡ, động viên để ta có thể lớn lên và trưởng thành.

Cuộc sống vẫn tiếp diễn như dòng sông liên tục xuôi về biển cả. Hãy đi hết cuộc đời này bằng nụ cười vừa ý, đón nhận, bao dung và ngẩng cao đầu mà tiến bước trong sự tự tin vào ơn Chúa. Hãy an nhiên sống phần đời còn lại và tiếp tục làm những việc hữu ích cho đạo, cho đời. Để khi nhắm mắt xuôi tay ta thanh thản về với Chúa như lời một triết gia đã nói: *“Bạn phải sống làm sao để khi vừa sinh ra thiên hạ cười trong lúc bạn khóc, nhưng khi bạn chết thì thiên hạ khóc trong lúc bạn cười.”* (Bailey)

Những điều trái ngược

Phaolô Trang Lập Quang
Xứ đoàn Tùng Lâm - Đà Lạt

Đã tám giờ sáng mà Đà Lạt vẫn còn lạnh. Những người đi trên phố hầu như đều mặc áo len hoặc những cái áo dày để chống rét. Thế nhưng, một du khách tô son má phấn, cùng với khuôn mặt thật xinh xắn, chỉ mặc chiếc váy như muốn khoe hai cái đùi trắng muốt của mình. Không những thế, cái áo hở ngực của cô ta được các nhà thiết kế làm cho suýt nữa phơi bày những gì phía trước cho thiên hạ ngắm nhìn.

Tại sao những người dân bản địa đã quen với cái lạnh mà vẫn mặc áo ấm, còn cô gái này có lẽ là người ở một hành tinh khác hay là công chúa Thủy Tề nên không biết lạnh? Đã khoe sao không khoe tốt tuồn tuột cho thiên hạ ngắm nhìn, mà lại che bít đi những “phần cong tuyệt mỹ”? Phải chăng thời trang hơn thời tiết? Tại sao trên đời này có những điều trái ngược?

Cô gái thông thả bước đi trên bờ hồ Xuân Hương đã gây sự chú ý cho nhiều người. Hoàng ngồi trên chiếc xe Airblade đang chạy cùng chiều với cô gái, không hiểu sao anh chạy băng qua vạch trắng giữa đường rồi vòng lại phía trước cô gái. Hình như anh muốn ngắm nhìn khuôn mặt xinh đẹp của cô ta hay muốn nhìn bộ ngực suýt nữa... thấy hết. Điều này chỉ có anh mới biết.

Bỗng một chiếc xe Wave phóng tới húc mạnh vào xe anh làm mọi người chạy tới “bu” quanh càng lúc càng đông. Người ta không còn chú ý nhiều đến cô gái mà chỉ chú ý đến vụ tai nạn để xem anh và người đi xe Wave đã... chết chưa. Có lẽ anh muốn nhìn bộ ngực cô gái suýt lộ ra ngoài và anh cũng suýt nữa nhìn thấy... quan tài, lại thêm cái tội phạm luật giao thông nên công an đã tạm giam anh, người đi xe Wave phải chuyển ngay vào phòng cấp cứu còn anh chỉ bị trầy xước chút ít.

Cùng bị giam với anh là một tên côn đồ mang tội lừa đảo cướp giết đã bị nhốt trước đây một hôm. Về mặt hẳn ta thể hiện một sự gian manh, xảo trá làm Hoàng ái ngại không dám bắt chuyện. Nhưng vừa gặp Hoàng tên côn đồ hỏi ngay một câu cộc lốc:

- Mà tội gì?

- Dạ... dạ em vi phạm luật giao thông.

Hoàng không dám nói mình thích nhìn “cái gì đó” đang úp úp mở mở của cô gái mà phải vào vòng tù tội, vì trông cái tướng rất lưu manh biết đâu hẳn ta sẽ “nện” cho Hoàng một trận. Nhìn về mặt gian xảo của tên côn đồ, Hoàng liên tưởng đến nét mặt của anh công an vừa mới bắt anh có một ít nét tương đồng, tuy không thể hiện nhiều như tên lưu manh nhưng cũng làm Hoàng khiếp vía.

Phải chăng vì có trách nhiệm bảo vệ công lý, ngày đêm phải đối mặt với bọn tội phạm đầy gian trá và luôn đấu tranh để vạch mặt bọn chúng nên về mặt hiền lành, phúc hậu, thật thà không còn được thể hiện nữa!! Tại sao những người đã cống hiến cả đời mình cho tổ quốc, cho nhân dân, luôn yêu quê hương, yêu đồng bào mà về mặt không thể hiện được những đường nét nhân ái? Phải chăng đó là một điều trái ngược?

Nếu một lúc nào đó chúng ta ngồi suy nghĩ rồi đặt câu hỏi, tại sao các Đức giám mục cầm tiền tỷ trong tay, số tiền do các giáo xứ và các ân nhân cộng lại, sau đó các ngài đem số tiền này làm những việc có ích cho cộng đồng, hoặc giúp đỡ những người nghèo khổ có hoàn cảnh đáng thương, mà chẳng giữ lại cho mình một chút tài sản riêng tư nào vì tất cả những gì của các ngài đều là của chung, của Giáo hội. Thế mà chẳng ai gọi các ngài là vô sản. Còn trong thực tế hiện nay, những ông to bà lớn thì nhà cao cửa rộng, tiền của dư đầy, vậy mà người ta vẫn gọi họ là những người vô sản. Vì thế, trên đời này có biết bao điều trái ngược. Hay do con người chỉ nhìn đến những sự dưới đất, luôn đề cao lối sống vật chất hưởng thụ và đắm chìm trong bả vinh hoa trần thế, trong tiền tài danh

vọng mà nảy sinh lòng tham lam ích kỷ chỉ biết phục vụ cho cái tôi của mình nên xảy ra những điều trái ngược?

Ta hãy ngược nhìn lên thập giá để học nơi Chúa Giêsu cái nhìn từ trên cao. Nơi ấy Chúa đã biểu lộ tình yêu của Ngài một cách trọn vẹn, chỉ có tha thứ và tha thứ. Chúa đã tha thứ cho những người đóng đinh Ngài một cách dã man; trong cơn đau đớn tột cùng mà Chúa vẫn cầu xin với Đức Chúa Cha: *“Lạy Cha, xin tha cho họ vì họ không biết việc họ làm”* (Lc 23,34). Rồi Chúa nói với tên trộm đã biết ăn năn hối cải, biết nhìn lên cao để hướng về quê trời: *“Tôi bảo thật anh, hôm nay anh sẽ được ở với tôi trên thiên đàng”* (Lc 23,43). Điều đó cũng nói lên rằng dù ta có gây bao tội ác nhưng một khi đã biết quay về đường ngay nẻo chính, Chúa vẫn sẵn sàng tha thứ.

Cũng chính từ thập giá, Chúa muốn nhắc nhở ta rằng, thân phận con người thật yếu đuối thật mỏng manh, dù ta có giàu sang phú quý hay chức cao quyền trọng rồi cũng phải chết. Ngay cả Thiên Chúa trong thân phận con người cũng không tránh khỏi điều ấy. Chúa luôn kêu gọi chúng ta hãy tỉnh thức và đổi mới đời sống để hướng về trời cao đó mới là quê hương đích thực của chúng ta.

Vì thế, nét mặt của đa số những Kitô hữu đã thấm nhuần lời Chúa, có một đức tin sống động, một tình mến dạt dào luôn thực thi luật yêu thương của Ngài, đều có vẻ mặt vui tươi, dịu hiền và phẳng phất một chút gì đó của sự phúc hậu.

Tuy nhiên, không phải bất cứ người Công giáo nào cũng sống đúng với lời Chúa, vẫn còn một số người sống trái với Tin Mừng. Họ bị cuốn hút vào thế giới của sự hưởng thụ, bị cám dỗ bởi của cải vật chất và không từ chối một phương cách độc ác, xấu xa nào, miễn sao có tiền để hưởng thụ, đến nỗi người ta phải nói: *“Tôi tin đạo chứ không tin người có đạo”*. Họ chính là những kẻ phá đạo hữu hiệu nhất, đã bóp méo khuôn mặt đầy nhân ái của Chúa Giêsu.

Tất nhiên, ở trên đời ai cũng cần tiền để giải quyết những nhu cầu cấp thiết của cuộc sống. Có biết bao lý do chính đáng, biết bao

vấn đề phải dùng đến tiền. Nếu không có tiền, cuộc sống của ta sẽ trở nên khó khăn, thiếu thốn trăm bề. Vì thế, chuyện kiếm tiền để nuôi sống bản thân và gia đình là một điều chân chính. Nhưng những người chỉ mang danh Kitô hữu không có đức tin, họ sống như những kẻ vô tín ngưỡng đã nô lệ đồng tiền, đã để chúng làm chủ đời mình và hệ lụy tất yếu là đạo đức suy thoái, luân lý bị băng hoại, còn những người trẻ tuổi thì sống buông thả, thác loạn, làm cho nhân bản, tình yêu sụp đổ tồi tệ.

Vì thế, Chúa Giêsu luôn cảnh tỉnh chúng ta: *“Anh em phải coi chừng, phải giữ mình khỏi mọi thứ tham lam không phải vì dư dả mà mạng sống con người được đảm bảo nhờ của cải đâu”* (Lc 12,15). Nhưng con người vẫn quay lưng với Thiên Chúa, vẫn để cho quyền lực của sự ác thống trị. Nếu đọc Tin Mừng theo Thánh Luca, ta thấy lúc Chúa Giêsu bị đóng đinh trên thập giá: “Dân chúng đứng nhìn, còn các thủ lĩnh thì buông lời cười nhạo: ‘Hắn đã cứu người khác, thì cứu lấy mình đi, nếu thật hắn là Đấng Kitô của Thiên Chúa, là người được tuyển chọn!’ Lính tráng cũng chế giễu Người” (Lc 23,35-36).

Một người hiền lành vô tội có một trái tim tràn đầy yêu thương mà bị kết án, rồi bị giết hại một cách dã man cùng với những lời nhục mạ phỉ báng. Đúng là một điều trái ngược trong cõi nhân sinh. Nhưng những người thời ấy vẫn có một chút ý thức về tội, vì lúc kết án một phụ nữ ngoại tình và khi nghe Chúa nói: *“Ai trong các ông sạch tội, thì cứ việc lấy đá mà ném trước đi”* (Ga 8,7). Họ đều lặng lẽ bỏ đi.

Còn ngày nay, những kẻ đã gây ra nhiều tội to lớn mà có thể lấy câu thơ của Nguyễn Đình Chiểu để diễn tả: “Chở bao nhiêu đạo thuyền không khẳm. Đâm mấy thằng gian bút chẳng tà”. Thế nhưng họ vẫn ngang nhiên kết án những người tội nhẹ mà lương tâm không một chút cắn rứt. Khi các tội trạng của họ được phơi bày người ta mới vỡ lẽ.

Cách đây vài năm, nhiều người trong chúng ta vẫn nhớ đến câu chuyện anh thanh niên vì quá đói đã ăn trộm vài ổ bánh mì mà

phải ở tù mấy năm, trong khi những quan chức nhà nước tham nhũng đến hàng trăm tỷ đồng, vẫn có thể kết án những người phạm tội nhẹ, khi mà tội trạng của những quan chức ấy chưa bị xã hội phát hiện. Phải chăng đó là những điều trái ngược ở trần gian?

Chúa phán: “*Ta là đường là sự thật và là sự sống*” (Ga 14,6). Chỉ những ai đi theo đường lối của Ngài là nói thật làm thật và sống thật mới có cái nhìn từ trên cao để hướng về quê trời thì tương quan giữa người với người sẽ trở nên tốt đẹp hơn và không còn xảy ra những điều trái ngược.

LỜI TẠ ƠN ĐẦU NĂM

Nguyễn Thanh Hà

*Một năm lại trôi qua
Nắng đi qua hai mùa
Khung trời thay đổi mới
Cảnh người bỗng khác xưa.*

*Biển cả nhớ dòng sông
Rừng xanh nhớ cánh đồng
Con người có tiên tổ
Bỗng nhớ về cội nguồn.*

*Xin tạ ơn mẹ cha
Yêu con bao ngày qua
Sông mang ơn suối nhỏ
Mong gió mưa thuận hòa.*

*Xin tạ ơn Chúa Trời
Tổ tiên của loài người
Đã trao ban sự sống
Mong phó thác trọn đời.
Đời người như cỏ hoa
Sớm nở chiều tàn phai
Mọi sự đều bởi Chúa
Mong được sáng danh Ngài.*

*Chúa chính là mùa xuân
Làm tươi mát tâm hồn
Xin thổi vào hoang lạnh
Nắng ấm màu hồng ân.*

ĐỨC TIN TUỔI TRẺ

BCT

*Dù đời gặp lắm phong ba
Tin vào Thiên Chúa là Cha nhân lành
Quyết tâm chăm chỉ học hành
“Có công mài sắt, có ngày nên kim”.*

Hắn sống trong một khu ổ chuột giữa phố thị Sài Gòn, căn gác trọ nhỏ xíu cũng ngốn hết một triệu tiền thuê hằng tháng đều đều, kinh tế rất eo hẹp nên ngoài giờ đến giảng đường đại học, hắn phải chạy xô làm đủ thứ việc để có tiền trang trải mọi chi tiêu cá nhân, hắn cần cù chăm chỉ vừa học vừa làm nên luôn được đứng nhất nhì đầu bảng trong khoa của mình.

Đêm nào cũng gần 12 giờ khuya hắn mới nằm ngủ, và dù mệt mỏi cỡ nào đi nữa, hắn vẫn ráng dành mười phút để đọc chục kinh Mân Côi rồi thầm thí cầu nguyện cho linh hồn ba mẹ đã qua đời được lên thiên đàng với Chúa tình yêu. Ba hắn thì đã mất từ ngày hắn vừa lọt lòng mẹ, còn bà mẹ góa đảm đang biết chịu thương chịu khó, tần tảo sớm hôm nuôi năm người con ăn học đàng hoàng. Hắn nhủ tâm khi ra trường sẽ báo hiếu mẹ vì các anh chị em khác thì còn nghèo khổ, nhưng ai ngờ mẹ hắn lại vội vàng ra đi sau một cơn đột quy quá bất ngờ.

Dù rất đau buồn và bị sốc nặng nề, nhưng hắn có niềm tin tuyệt đối vào lòng Chúa xót thương cùng Đức Mẹ hộ phù, nên hắn càng cố gắng ra sức học hành và làm việc chăm chỉ để không phải sống dựa dẫm vào ai hết! Bản lĩnh một thanh niên trai tráng vững vàng biết vượt lên số phận để sống có mục đích thật rất đáng trân trọng.

Hắn vừa học vừa làm mà vẫn phải đi bằng chiếc xe đạp cà tàng, hắn còn rất mê bóng đá nên thường tụ tập các bạn trong trường

đến sân đá bóng để trau dồi sức khỏe dẻo dai. Tháng mười một vừa qua, hấn đã được nhận bằng tốt nghiệp ra trường loại giỏi. Đến dự buổi lễ tốt nghiệp với hấn là một người bạn cũ từ thời còn khố rách áo ôm, nhưng tình bạn tri kỷ vẫn bền đẹp tới ngày nay, dù là lao động phổ thông nhưng bạn ấy có một tài năng chuyên môn khá lý thú: “Áo thuật gia”. Bạn nói: “Tất cả là nhờ ơn Chúa giúp, vì Ngài sẽ chẳng để ai phải rơi vào bước đường cùng.”

Hấn và bạn bỗng nhiên được giới truyền thông biết đến như hai tài năng trẻ, họ đã lớn lên cùng nhau tại một xứ đạo nghèo, vào đời lẻ loi như hai chiếc bóng bay bay giữa cuộc đời đầy bão tố phong ba. Hấn và bạn đã từng bị dụ dỗ tham gia vào các giáo phái..., từng bị họ dùng tiền của để lôi kéo, nhưng nhờ vững một đức tin Công giáo từ ngày cha sinh mẹ đẻ, nên hấn và bạn luôn đứng vững như “kiềng ba chân” giữa cạm bẫy trần đời. Hấn và bạn dù suốt tuần phải bận bịu lo cơm áo gạo tiền, nhưng cứ đến Chúa nhật, cả hai luôn nhớ đến nhà thờ tham dự Thánh lễ, và thường xuyên tham gia Thánh lễ đặc biệt dành cho các bạn trẻ xa quê, do cha dòng Chúa Cứu Thế dâng vào lúc 20g tối Chúa nhật hằng tuần, là Thánh lễ cuối cùng Chúa nhật hằng tuần. Nhờ những bài giảng thật sâu sắc và đầy ấn tượng, được dẫn giải từ bài Tin Mừng đi vào cuộc sống cụ thể thường ngày hôm nay, đã giúp các bạn trẻ Công giáo xa quê có được niềm tin yêu mãnh liệt vào Chúa, và biết vui sống lạc quan, đầy nghị lực để chiến đấu và chiến thắng giữa mặt trận trần đời .

*Đăng quang tốt nghiệp thành tài
Tạ ơn Thiên Chúa hát bài tình ca
Nhờ hồng ân Chúa bao la
Cuộc đời sóng gió vượt qua an lành.*

TẾT

BCT

*Tết đến rồi Tết lại qua
Như nụ hoa nở rồi hoa lại tàn
Chỉ tình yêu Chúa chứa chan
Mùa xuân vĩnh cửu vượt ngàn thời gian.*

Năm hết Tết lại đến rồi, chung quanh nhà tôi đa số là lương dân nên tục lệ cúng kiếng vào cuối năm thật nhiều, nào là cúng đưa “ông Táo về trời” ngày 23, rồi 25, 28 cúng thần tài thần bếp, 30 tết thì bày mâm cỗ cúng rước ông bà đã chết về ăn, rồi đốt vàng mã gửi về âm phủ... Vài gia đình Công giáo chúng tôi nơi đây luôn cố gắng sống hòa đồng để làm chứng nhân cho Chúa giữa đời, nhưng không đồng lõa làm theo họ.

Hôm nọ, tôi đi lễ đã nghe cha giảng: “ Một gia đình Công giáo mới mua nhà dọn đến ở và xin cha tới làm phép bàn thờ Chúa trong ngôi nhà của mình. Ngài đã đem nước thánh đến rảy khắp căn nhà và cầu nguyện, làm nghi thức Công giáo đàng hoàng, ấy vậy mà ngay lúc đó, người nhà họ mua về một ông địa thần tài, rồi lớn tiếng:

- Cha ơi! Làm phép giúp ông địa này cho ởng ngồi dưới bàn thờ để đem tài lộc tới nhà con với.

Cha giận bản mình!!! Lấy Kinh thánh mở ra đoạn nói về tiên tri Hôse khi lên núi cầu nguyện lâu giờ, đám dân ở dưới mất lòng tin đã hòa nhau lấy vàng bạc đúc nên tượng con bò vàng để thờ lạy nó. Vị tiên tri sau đó xuống núi đã nhìn thấy và giận dữ quở trách họ thậm tệ, rồi bắt dẹp bỏ ngay đi tất cả các tượng thần ngoại lai...

Cha nói: “Không thể chấp nhận cho ngôi nhà người Công giáo của chúng ta được phép thờ thêm tượng thần nào khác ngoài Thiên Chúa, không được mê tín dị đoan sẽ thành ra lạc giáo, không còn là người Công giáo đúng nghĩa nữa”.

Ngày Tết cổ truyền của người Công giáo chúng ta rất đặc biệt và tròn đầy ý nghĩa. Thường những ngày cuối năm, cả gia đình nhắc bảo nhau đi đến nhà thờ lãnh Bí tích hòa giải, để có được tâm hồn trong sạch mừng đón Chúa xuân về. Cả nhà thường họp mặt bên nhau trong bữa cơm chiều cuối năm thật ấm áp đoàn kết thân tình, sau đó tham dự Thánh lễ cuối năm và giữa đêm giao thừa trong tâm tình tạ ơn Chúa đã ban một năm qua an bình.

Mùng một Tết cả nhà đến thánh đường dự lễ đầu năm tạ ơn và dâng Chúa năm mới, hái lộc “Lời Chúa” để biết vâng nghe, thực hiện điều Ngài dạy, đặc biệt với ta trong năm mới 2020 này. Sau Thánh lễ cả cộng đoàn chúc tuổi cha xứ, và mọi người vui vẻ chào nhau năm mới bình an. Trong gia đình luôn có truyền thống tốt đẹp: Con cháu đến mừng tuổi ông bà, cha mẹ, cô dì, chú bác và anh chị em...

Mùng hai Tết, Thánh lễ đặc biệt cầu nguyện cho tổ tiên và thân hữu đã qua đời. Hôm nay con cháu báo hiếu ông bà, cha mẹ, bằng việc đến dự lễ sốt sắng tại nhà thờ hoặc ngoài nghĩa trang để cầu nguyện cho tổ tiên, cho tất cả các linh hồn được Chúa đưa về trời hưởng thánh nhan Ngài. “Người chết đâu còn biết ăn uống gì mà ta phải bày mâm cỗ cúng, món ăn vật chất mua bằng tiền ấy đem chia sẻ cho người nghèo khổ là thiết thực nhất” -khi một bạn lương dân hỏi tôi đã trả lời như thế.

Mùng ba Tết, Thánh lễ cầu nguyện cho công việc làm ăn Chúa ban tốt đẹp, cả nhà cùng nhau đi dự lễ trong tâm tình mến yêu, cậy trông, tín thác xin Chúa thánh hóa công ăn việc làm cuộc sống ấm no, gia đình hạnh phúc, cả nhà bình an. Đó là nguyện ước mà tất cả chúng ta ai

cũng mong muốn và đặc biệt cầu nguyện trong những ngày đầu năm mới.

Mùng bốn, mừng năm, mừng sáu Tết... các hội đoàn trong giáo xứ thường tổ chức đi hành hương kính Đức Mẹ, để xin Mẹ ban ơn lành hồn xác, đồng thời đến thăm viếng những nhà hưu của các cha già yếu, các nhà dòng, các mái ấm tình thương...

*Tết đến rồi Tết lại qua
Như nụ hoa nở rồi hoa lại tàn
Chỉ tình yêu Chúa chứa chan
Mùa xuân vĩnh cửu vượt ngàn thời gian.*

Xuân Canh Tý 2020

ẤM TÌNH GIÊSU

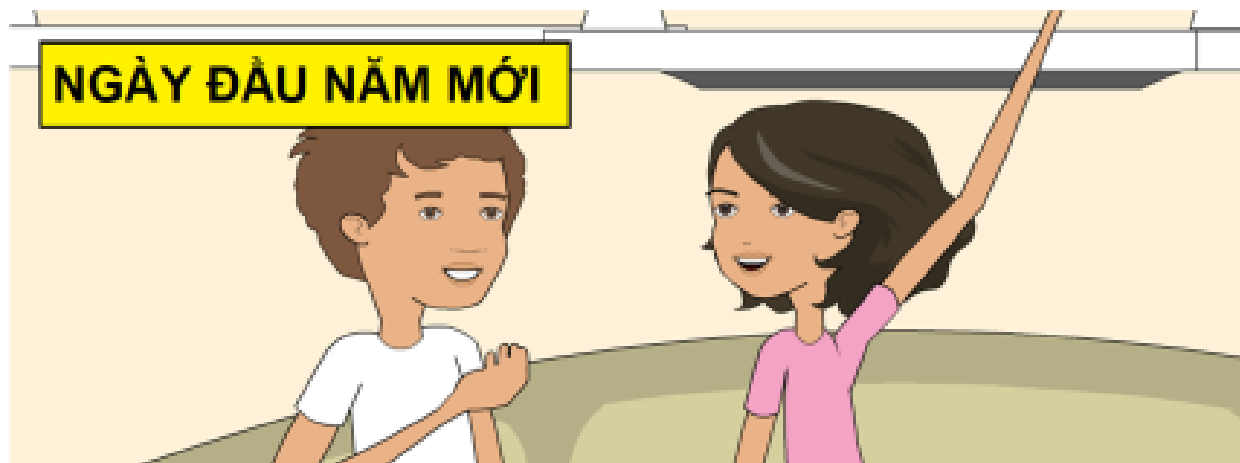
BCT

*Em cười rạng rỡ mùa xuân
Người thanh niên trẻ cuối tuần về đây
Thực hành bác ái dựng xây
Tin Mừng loan báo đó đây xa gần
Bước đi nhanh nhẹn đôi chân
Vùng xa hẻo lánh rất cần có em
Nhiệt tâm hăng hái nhìn xem
Dấn thân chia sẻ các em đói nghèo
Quà xuân lặn lội leo đèo
Nghĩa tình ấm áp người nghèo hân hoan
Tiếng cười vang vọng tỏa lan
Bình minh rực rỡ mai vàng tươi xinh
Gió xuân nhẹ nhẹ bên mình
Tâm hồn êm ái ấm tình Giêsu.*

Xuân Canh Tý 2020

CHÚC TUỔI ÔNG BÀ CHA MẸ

NGÀY ĐẦU NĂM MỚI

CON CHÚC
ÔNG BÀ
MẠNH
KHỎE

CON CHÚC BA
MẸ VUI VẺ CẢ
NĂM

CẢ NHÀ ĐỨNG LÊN ĐỌC KINH LẠY CHA

BA MẸ LÌ XÌ MỖI ĐƯA MỘT BAO

CHÚC CÁC CON THÊM TUỔI THÊM NGOAN

2 ĐỨA VỖ TAY CÁM ƠN BA MẸ, ÔNG BÀ

Sống vui khỏe với bệnh tiểu đường

BS Vũ Phong

Trước những con số báo động về căn bệnh mãn tính này, các chuyên gia cho hay, lối sống sinh hoạt, chế độ ăn uống không hợp lý là nguyên nhân chính gây ra căn bệnh này.

Hãy tuân thủ những cách sau, cuộc sống của bệnh nhân tiểu đường sẽ ổn định trở lại mà không cần lo lắng nhiều đến những biến chứng phiền toái nữa.

Chế độ ăn uống đặc biệt để kiểm soát lượng đường trong máu.

Để xây dựng chế độ ăn uống hợp lý cho người tiểu đường, sẽ dễ nhớ và dễ thực hiện bằng cách, sử dụng đĩa thức ăn có đường kính khoảng 25cm, chia đĩa thức ăn đó thành 4 phần trong đó:

- **2 phần rau, củ:** Phần lớn rau củ xanh, carrot, bắp cải, ớt chuông, 1 ít trái cây ít ngọt...

- **1 phần chất bột đường:** Nên ăn yến mạch, gạo lứt, nui,

mì, bánh mì...

- **1 phần đạm:** Cá, hạt đậu, hải sản, trứng, gà, heo, bò...

- **1 muỗng nhỏ dầu = 2ml**

Kiểm tra lượng đường trong máu thường xuyên

Sử dụng thiết bị đo đường huyết tại nhà và cẩn trọng với các dấu hiệu cho thấy mức độ đường trong máu quá thấp hoặc quá cao. Thăm khám định kỳ để được hướng dẫn cách điều trị tiểu đường bằng việc uống thuốc hoặc tiêm insulin. Tùy theo mức độ của bệnh, bạn có thể thực hiện tại nhà theo hướng dẫn của bác sĩ.

Thực hiện các bài thể dục hàng ngày

Có rất nhiều hình thức vận động cho bệnh nhân tiểu đường, tuy nhiên, cách đơn giản nhất là đi bộ nhanh nửa tiếng mỗi ngày với vận tốc khoảng 100m/phút.

Kiểm tra bàn chân và mắt thường xuyên để ngăn ngừa các biến chứng của bệnh tiểu đường.

BIẾN CHỨNG BÀN CHÂN TIỂU ĐƯỜNG GIAI ĐOẠN ĐẦU

Bổ sung thêm thực phẩm bảo vệ sức khỏe bằng thảo dược

Như bạn biết, đây là bệnh mãn tính, nếu đã phải điều trị bằng thuốc và tiêm insulin thì sẽ phải dùng liên tục và lâu dài.

Do vậy, để hạn chế những tác dụng phụ của thuốc, bạn nên bổ sung kết hợp với các thực phẩm bảo vệ sức khỏe bằng thảo dược thiên nhiên giúp kiểm soát đường huyết ổn định và lâu dài, vừa ít tác dụng phụ, vừa an toàn cho sức khỏe.

(Theo Health Science)

Giáo phận Hải Phòng BCH GDPTTTCG sinh hoạt thường kỳ

Ban TT GDPTTTCG Gp. Hải Phòng

Sáng ngày 16.12.2019. Ban Chấp hành(BCH) Gia đình Phạt tạ Thánh Tâm Chúa Giêsu (GDPTTTCG) giáo phận Hải Phòng, và BCH 5 giáo hạt: Kê Sặt, Nam Am, Chính Tòa, Hải Dương, Mạo Khê đã về giáo xứ An Thủy, thuộc giáo hạt Hải Dương. Anh chị em được cha xứ mới Antôn Nguyễn Văn Ninh và Ban hành giáo

(BHG) vui mừng chào đón.

Mặc dù cha Antôn, Tổng linh hướng GDPTTTCG giáo phận vừa về nhận giáo xứ được 2 tuần, nhưng ngài cùng BHG cũng đã thu xếp, chuẩn bị chu đáo phòng họp tại nhà Giáo lý mới được khánh thành, chào đón 23 anh chị GDPTTTCG giáo phận và giáo hạt về với giáo xứ, chúc mừng cha xứ mới và giáo xứ.

Phiên họp và học tập của BCH giáo phận được bắt đầu hồi 08g30 với sự hiện của cha Antôn Tổng linh hướng. Chủ trì phiên họp do anh Trưởng ban Giuse Phạm Văn Hóa, với chủ đề “Báo cáo tổng kết hoạt động tông đồ, bác ái năm 2019” của 36 xứ đoàn trong toàn giáo phận. Các anh chị Trưởng ban của 5 hạt báo cáo kết quả hoạt động trong năm qua đã thu được nhiều thành quả tốt đẹp, qua lời tổng hợp của anh Trưởng BCH giáo phận: “Các xứ đoàn đều siêng năng cầu nguyện, đọc kinh luân phiên tại các gia đình, đoàn viên tham dự Thánh lễ 100%. Các toán hằng tuần cầu nguyện, chia sẻ lời Chúa qua Tin Mừng, vận động được 6 gia đình khô khan trở lại đạo. Sinh hoạt các xứ đoàn hàng tháng: Họp BCH và xứ đoàn mỗi tháng một lần, họp và học tập, học Giáo lý của giáo hạt luân phiên đến các xứ đoàn hằng tháng. Năm 2019, phát triển 4 xứ đoàn mới: Xứ đoàn Sứ Nẻo, Xuân Quang, Tiên Đôi (họ Lạc Tĩnh), Đồng Vạn. Tinh thần bác ái của các xứ đoàn được thực hiện ngày càng tiến triển: Giúp đỡ những

người nghèo, cô đơn, thực hiện hằng tháng “nồi cháo tình thương” tại bệnh viện nhi An Hải - Hải Phòng, đóng góp công sức và tiền của xây dựng một số thánh đường và nhà Giáo lý với số tiền tổng cộng là gần một tỉ đồng...”

Tiếp theo cha Tổng linh hướng chia sẻ, hướng dẫn Giáo lý. Đặc biệt ngài mong muốn trau dồi cho các anh chị trong vai trò lãnh đạo đoàn thể của mình, nắm chắc và hiểu sâu hơn về ý nghĩa trong việc cầu nguyện. Cụ thể: “Số đông giáo dân khi cầu nguyện thì thích đọc nhiều kinh, phải đọc kinh này kinh kia thì mới được, hay cứ phải cầu nguyện lòng Chúa thương xót mới được. Lòng Chúa thương xót có từ ngàn xưa rồi. Khi cầu nguyện thì cầu theo ý mình. Trong Kinh Thánh, Chúa Giêsu cầu nguyện lên Chúa Cha không có đọc kinh nào, Chúa chỉ dạy các tông đồ kinh Lạy Cha. Chúa Giêsu hằng cầu nguyện “Vâng ý Cha, đừng theo ý Con”. Vậy anh chị em khi cầu nguyện phải theo ý Chúa, đừng chỉ theo ý mình, “theo ý mình” đó chỉ là vụ lợi mà thôi”.

Thứ hai, cha Antôn chia sẻ phần Giáo lý về Mầu nhiệm Giáng sinh, nơi hang đá Belem: “Tại sao Chúa hài đồng mới sinh được nằm trong máng cỏ, có ý nghĩa gì? Anh em hãy nhớ lại trong Thánh lễ: Cử hành Mầu nhiệm thập giá. Trong Bữa Tiệc Ly với các tông đồ, Chúa nói: “Đây là Mình Thầy, anh em hãy nhận lấy mà ăn. Đây là Chén Máu Thầy, anh em hãy nhận lấy mà uống”. Như vậy, nguồn mạch của Mầu nhiệm ơn cứu độ được tái hiện trong Thánh lễ, nhưng Mầu nhiệm Giáng sinh cho chúng ta nhận biết hài nhi Giêsu nằm trong máng cỏ, máng này dân Israen chuyên để cỏ và thức ăn cho cừu, dê, ngựa ăn. Hình ảnh này đã tiên báo trước về cuộc khổ nạn của Chúa, và cũng được thực hiện trong Thánh lễ ngày nay.”

Cha Antôn rất mong anh chị em hãy siêng năng đọc Kinh Thánh, học hỏi lời Chúa, học Giáo lý để biết cách cầu nguyện sao cho đúng ý Chúa, hiểu rõ về Thánh lễ ngày nay hơn, về hang đá Belem năm xưa để đoàn thể của mình ngày càng mạnh mẽ, vững vàng về đức tin.

Kết thúc phiên họp, anh Trưởng ban cảm ơn cha Tổng linh hướng, cảm ơn BHG giáo xứ An Thủy, đã tạo điều kiện giúp đỡ cho đoàn về họp và học tập được thành công tốt đẹp.

Gia đình PTTT Chúa Giêsu TGP Sài Gòn Thánh lễ tạ ơn năm 2019

Thảo Qua & Jos. Hoàng Mạnh Hùng

“Đoàn thể Gia đình Phạt tạ Thánh Tâm Chúa Giêsu cần được phát triển rộng khắp để đem Chúa đến với mọi người”.

Linh mục (Lm) Vinhson Nguyễn Văn Hồng - Tổng linh hướng Gia đình Phạt tạ Thánh Tâm Chúa Giêsu TGP Sài Gòn, TPHCM (GDPTTTCG TGP) đã chia sẻ như thế trong khi ngài chủ sự Thánh lễ tạ ơn, cầu nguyện cho các thành viên, ân nhân GDPTTTCG TGP còn sống cũng đã qua đời, vào lúc 10g ngày 04.01.2020, tại nhà thờ giáo xứ Thủ Thiêm, số 58, khu phố 1, phường Thủ Thiêm, quận 2, TPHCM. Đồng tế với ngài có Lm phó TLH Giuse Nguyễn Quốc Thắng và 10 Lm linh hướng các xứ đoàn.

Đến hiệp dâng Thánh lễ có quý ông cố, nhiều thành viên BCH GĐPTTTCG TGP tiền nhiệm và đương nhiệm, quý ân nhân, đại diện BCH GĐPTTTCG các giáo hạt và các xứ đoàn, cùng đông đảo đoàn viên GĐPTTTCG trong TGP.

Sinh hoạt

Trước Thánh lễ có buổi sinh hoạt tổng kết năm 2019 tại hội trường giáo xứ Thủ Thiêm.

Trước tiên, anh Giuse Trịnh Văn Tiến, Trưởng BCH đã báo cáo tóm tắt tình hình hoạt động năm 2019 và định hướng hoạt động năm 2020 của đoàn thể.

Tiếp đến, linh mục Vinh Sơn Nguyễn Văn Hồng, chánh xứ Thủ Thiêm kiêm TLH GĐPTTTCG TGP đã nói lên niềm vui mừng vì sự hiện diện rất đông đủ của những vị tiền nhiệm, đương nhiệm trong BCH GĐPTTTCG TGP. Đó là nguồn động viên nâng đỡ đối với ngài. Ngài còn tâm tình đôi nét về những khó khăn, những cái vui của giáo xứ, như nhà thờ giáo xứ Thủ Thiêm đã được công nhận là di tích cấp thành phố.

Tiếp tục chương trình, ông cố Tôma Nguyễn Văn Độ, một người con của giáo xứ Thủ Thiêm, là thành viên GĐPTTTCG đầu tiên cho biết: Chung quanh nhà thờ giáo xứ Thủ Thiêm không có giáo dân, nhưng sinh hoạt đạo đức đều đặn vào ngày Chúa nhật. Giáo xứ Thủ Thiêm đang hồi sinh và đã thành lập được 07 xóm giáo. Lễ trọng có rất đông người tham dự, ngồi tràn cả ra ngoài đường.

Anh Giuse Phạm Minh Lý, nguyên phó trưởng BCH GĐPTTTCG TGP tâm sự: “Đoàn thể GĐPTTTCG TGP hiện nay lớn mạnh, tuy nhiên có xứ đoàn được thành lập nhưng thiếu chăm sóc. Anh mời gọi mọi người cùng chung tay đóng góp xây dựng để đoàn thể được phát triển hơn.”

Trước khi kết thúc, Lm TLH chia sẻ: “Đoàn thể phát triển đều khắp là nhờ những con người nhiệt huyết trong BCH tiền nhiệm, đương nhiệm, nhưng công rất lớn là những ân nhân hỗ trợ. Ngài cảm ơn quý ân nhân đã cộng tác, gắn bó, hỗ trợ cho GDPTTTCG TGP và mong được tiếp tục hỗ trợ để đoàn thể phát triển mạnh mẽ hơn.

Thánh lễ

Đúng 10g là Thánh lễ tạ ơn.

Trong bài giảng, cha TLH chia sẻ: Đối với GDPTTTCG, nhìn lại một năm cùng với sự hiện diện của quý ông cố từ những ngày đầu thành lập, quý cha linh hướng, quý ân nhân là điều cần thiết. Tất cả chúng ta ngồi lại với nhau trước là để cảm tạ ơn Chúa vì những động viên, đóng góp cho

đoàn thể phát triển.

Trong sinh hoạt tại mỗi giáo xứ, GDPTTTCG chúng ta cùng cộng tác với Hội đồng Mục vụ, là những cánh tay nối dài của cha xứ để làm việc tông đồ. Sự phát triển đó không những được lan tỏa khắp các giáo phận trong nước, mà còn lan tỏa sang các nước Lào và Campuchia. Đó là nhờ sức mạnh quyết tâm đem Thánh Tâm Chúa đến cho mọi người.

Những thành quả GDPTTTCG có được là nhờ sự nỗ lực của mỗi Đv. cùng với sự quan tâm hướng dẫn, đồng hành của quý cha linh hướng. Bên cạnh đó, sự hỗ trợ của quý ân nhân các cấp cũng đóng góp một phần không nhỏ. Xin Thánh Tâm Chúa ban sức mạnh và

chúc phúc cho những công việc tông đồ sắp tới để đoàn thể chúng ta mỗi ngày thêm vững mạnh hơn.

Cuối lễ, anh Giuse Trịnh Văn Tiến, Trưởng BCH đã thay lời các đoàn viên cảm ơn Lm TLH, Lm phó TLH, Lm đặc trách Ơn gọi và Phát triển, quý Lm LH các xứ đoàn và quý Lm đồng tế; cảm ơn quý ông cố, các thành viên BCH tiền nhiệm, quý ân nhân, mọi thành viên tham dự Thánh lễ tạ ơn hôm nay.

Đáp từ, linh mục phó TLH Giuse cảm ơn quý linh mục, các thành viên hiện diện rất đông đảo để tạ ơn Chúa và tỏ lòng quý mến với Lm TLH. Ngài chúc mọi người năm mới bình an, thánh thiện, sống yêu thương gắn kết với Chúa, luôn có niềm vui.

Thánh lễ kết thúc lúc 11g. Sau khi chụp hình lưu niệm là buổi liên hoan nhân cuối năm tại hoa viên giáo xứ.

PHÁT BIỂU CẢM ƠN

Kính thưa:

- Cha Vinhson Nguyễn Văn Hồng, linh mục TLH GDPTTTCG TGP Sài Gòn,

- Cha Giuse Nguyễn Quốc Thắng, linh mục Phó TLH GDPTTTCG TGP Sài Gòn,

- Cha Đaminh Trần Đức Công, linh mục đặc trách Hỗ trợ Phát triển GDPTTTCG VN,

- Quý cha linh hướng GDPTTTCG trong và ngoài TGP,

- Quý ân nhân, quý ông cố, quý thành viên tiền nhiệm và quý thân nhân các thành viên GDPTTTCG TGP đã qua đời,

- Quý đoàn viên, thành viên BCH GDPTTTCG các cấp trong TGP,

Kính thưa quý cha và cộng đoàn,

Trong tâm tình tạ ơn, lời đầu tiên cho phép con được thay mặt cộng đoàn xin dâng lên Thiên Chúa tâm tình tạ ơn vì những hồng ân mà Chúa đã yêu thương trao ban cho đoàn thể chúng con suốt năm qua. Một năm mà đời sống Giáo hội và xã hội còn có quá nhiều biến động suy thoái, lối sống tục hóa đã ảnh hưởng rất lớn đến tư

tưởng, sinh hoạt đạo đức nền tảng trong các gia đình, ngay cả trong các gia đình Công giáo chúng con. Trong hành trình thực thi sứ vụ tông đồ mà Thánh Tâm Chúa mời gọi; đôi lúc những khó khăn của cuộc sống, những tác động tư tưởng xấu của các thế lực tội lỗi - Tâm hồn chúng con vẫn còn dao động, bấn khoăn, đôi khi còn quay lại tính toán, cân đong đo đếm với Chúa.

Tạ ơn Chúa vẫn yêu thương chúng con, vẫn ban ơn Chúa Thánh Thần soi sáng để suốt năm qua, cộng đoàn chúng con vẫn vượt được qua mọi khó khăn, biết quây quần bên các cha linh hướng, tin tưởng vào sự dẫn dắt của Giáo hội; vẫn liên kết, cộng tác mật thiết với nhau trong sứ vụ tông đồ, vẫn được nhiều ân nhân tin tưởng chia sẻ, nâng đỡ, nên trong năm 2019, đoàn thể GĐPTTTCG chúng con đã thực thi được một số thành quả về các mặt: đạo đức, truyền giáo, chia sẻ bác ái... tuy vẫn còn khiêm tốn, nhưng đó chính là tấm lòng thành của chúng con trên bước đường sống chứng nhân, làm chứng cho tình yêu và lòng thương xót của Chúa trong đời sống đạo hôm nay - Xin Chúa yêu thương nhận lời tạ ơn của chúng con.

Trong tâm tình tạ ơn, cộng đoàn chúng con cũng xin dâng lên cha TLH Vinhson, cha Phó TLH Giuse, cha đặc trách Phát triển Đaminh lời tri ân về những hy sinh, đóng góp của quý cha trong hành trình hoạt động tông đồ của đoàn thể chúng con. Năm qua, do nhu cầu của Giáo hội, quý cha đã rời khỏi nhiệm sở cũ để bước vào một hành trình phục vụ nơi nhiệm sở mới đầy vất vả, khó khăn, cam go, thử thách... Nhưng quý cha vẫn tiếp tục yêu thương, dành số thời gian ít ỏi còn lại của mình để đồng hành với chúng con trong mọi sinh hoạt, huấn luyện, phát triển đoàn thể trong TGP Sài Gòn và trên mọi miền đất nước. Tinh thần quên mình chăm sóc cộng đoàn dân Chúa nói chung và yêu thương, chăm sóc đoàn thể GĐPTTTCG nói riêng của quý cha, là tấm gương sáng, là bài học thiết thực mà chúng con may mắn được đón nhận và học hỏi nơi quý cha. Chúng con xin tri ân quý cha.

Chúng con cũng xin tri ân quý cha linh hướng GĐPTTTCG trong và ngoài TGP đang hiện diện và không hiện diện trong Thánh lễ tạ

ơn hôm nay. Với công việc mục vụ chăm sóc cộng đoàn dân Chúa ở các giáo hạt, giáo xứ của một TGP sinh hoạt ngày càng đa dạng, đông đảo nhất cả nước... công việc chông chất, phức tạp tốn nhiều thời gian, công sức nhưng quý cha vẫn sắp xếp dành cho cộng đoàn chúng con những thời gian đồng hành trong các phiên họp, hiện diện trong các Thánh lễ Đền tạ thứ Sáu đầu tháng, những chuyến đi chia sẻ bác ái vùng sâu, vùng xa... Đoàn thể được thành lập tại các giáo xứ để phục vụ cộng đoàn giáo xứ trong tinh thần vâng phục và cộng tác với quý cha, nhưng có đôi lúc vì những lỗi lầm, thiếu sót, chúng con đã làm phiền lòng quý cha và may mắn thay, chúng con vẫn được yêu thương, tha thứ. Chúng con xin tri ân tấm lòng của quý cha, những vị mục tử nhân lành như lòng Chúa mong ước.

Kính thưa quý ân nhân thầm lặng và luôn có mặt trong mọi hoạt động tông đồ bác ái của đoàn thể GĐPTTTCG TGP Sài Gòn. Thánh Giacôbê tông đồ đã nhận xét: “Đức tin không có việc làm là Đức tin chết...”, trong thời gian dài và nhất là trong năm qua, hành trình tông đồ dẫn thân của đoàn thể GĐPTTTCG TGP đã thực hiện được những thành quả “ĐI RA” để đến với người nghèo khó, bất hạnh, luôn có sự hiện diện và dự phần chia sẻ của quý vị. Những đồng tiền của bà góa, những nén vàng được Chúa trao ban đã được quý ân nhân trao đi, sinh sôi nảy nở qua việc cộng tác với chúng tôi, để những bao gạo, thùng mì, những chiếc áo lạnh, chăn ấm được đến với những mảnh đời bất hạnh ở mọi phương trời; để chiếc cần câu là những chú dê núi giúp đổi đời những cộng đoàn nghèo khó vùng núi Tây nguyên... Đức tin sống động của cộng đoàn chúng tôi không bao giờ thiếu sự gắn bó, hy sinh chia sẻ của quý vị. Xin tri ân và xin Thánh Tâm Chúa ghi nhận những đóng góp quảng đại, cao cả của quý ân nhân đoàn thể chúng con.

Kính thưa quý ông cố, quý thành viên tiền nhiệm của BCH GĐPTTTCG TGP Sài Gòn đang hiện diện và đã về với Chúa. Đạo lý của dân tộc Việt Nam - Uống nước nhớ nguồn, ăn trái nhớ kẻ trồng cây. Những bước trưởng thành, những cộng tác hiệu quả của đoàn thể đóng góp vào sinh hoạt thăng tiến, phát triển của Giáo hội hôm nay chính một phần nhờ vào sự hy sinh quên mình, nhiệt thành dẫn

thân công hiến theo linh đạo của đoàn thể phục vụ Giáo hội của quý vị. Là những hậu duệ kế thừa, tiếp bước, chúng tôi xin cảm ơn những cống hiến quên mình, tinh thần phục vụ tận tâm, ý thức trách nhiệm cao cả trước Thánh Tâm Chúa của quý vị, đã góp phần vào thành quả chung của đoàn thể hôm nay. Xin tri ân và xin Thánh Tâm Chúa ghi nhận những đóng góp âm thầm, hiệu quả của quý vị.

Kính thưa quý đoàn viên, thành viên BCH GDPTTTCG các cấp trong TGP. Ngoài ơn Chúa, con người là nhân tố quyết định cho sự hoạt động và duy trì sự phát triển của đoàn thể. Chúng ta hiện diện trong Thánh lễ tạ ơn hôm nay để nói lên tấm lòng tạ ơn Chúa vì những hồng ân Người đã trao ban cho cộng đoàn chúng ta. Để nói lên lời tri ân sâu sắc cho những hy sinh âm thầm của quý cha linh hướng, của những lời cầu nguyện, chia sẻ quý báu của quý ân nhân; những đóng góp công sức hiệu quả của những người đi trước... và hơn hết, để chúng ta tri ân nhau, từ những người đoàn viên đơn sơ, yêu thương nhiệt thành Thánh Tâm Chúa đến những thành viên BCH các cấp, đang ngày đêm liên kết, hiệp thông, hy sinh quên mình dẫn thân thực thi sứ vụ tông đồ vì một NƯỚC CHA TRỊ ĐẾN. Xin Thánh Tâm Chúa Giêsu yêu thương và gìn giữ tất cả mọi người chúng ta.

Kính thưa quý cha và cộng đoàn,

Con xin thay lời cho đoàn viên và các thành viên BCH GDPTTTCG TGP Sài Gòn, một lần nữa xin tỏ lòng biết ơn của cộng đoàn chúng con với quý cha linh hướng, với quý ân nhân, quý thành viên tiền nhiệm BCH GDPTTTCG TGP hiện diện và không hiện diện trong Thánh lễ tạ ơn hôm nay.

Với niềm cậy trông, tin yêu và tín thác vào tình yêu thương của Thiên Chúa, nguyện xin Thánh Tâm Chúa Giêsu, nguồn mạch của tình yêu, gìn giữ và ban muôn ơn lành phần hồn, phần xác cho quý cha và cộng đoàn. Xin chân thành tri ân.

Và sau đây, để thể hiện tấm lòng tri ân của chúng con, xin quý cha vui nhận....

GĐPTTTCG XỨ ĐOÀN TRUNG MỸ TÂY THĂM QUÝ CHA HƯU DƯỠNG

Jos. Hoàng Mạnh Hùng

Trong tâm tình tri ân và ghi nhớ công ơn các mục tử đã hy sinh, phục vụ Giáo hội và tha nhân. Vào lúc 8g30 thứ Năm 19.12.2019, Gia đình Phạt tạ Thánh Tâm Chúa Giêsu (GĐPTTTCG) xứ đoàn Trung Mỹ Tây, giáo hạt Hóc Môn, đã đến thăm các linh mục đang nghỉ hưu tại nhà hưu dưỡng

Chí Hòa, thuộc Tổng Giáo phận Sài Gòn, số 149 Bành văn Trân, P. 7, Q. Tân Bình, TP.HCM.

Được sự hướng dẫn của nữ tu phụ trách, đoàn đã đến từng phòng thăm hỏi, tặng quà quý cha. Tại thời điểm này, nơi đây có 17 linh mục đang nghỉ dưỡng sau một thời gian dài dâng hiến phục vụ Giáo hội, phục vụ tha nhân; với 3 nữ tu phục vụ và 1 bảo vệ. Có những vị tuổi cao sức yếu cần được nghỉ ngơi, an dưỡng cho quãng đời còn lại; cũng có vị chưa đến tuổi nghỉ hưu, nhưng vì bệnh tật phải gác lại các công việc mục vụ để về đây an dưỡng.

Đa số quý cha vẫn còn minh mẫn, nhanh nhẹn và hoạt bát, chỉ trừ một cha đã 94 tuổi phải nằm liệt giường. Có cha vẫn còn đi giảng phòng và khi chúng tôi đến, có một số giáo dân đang chờ đợi được quý cha ban Bí tích Hòa giải. Trò chuyện với chúng tôi, quý cha rất vui vẻ luôn nở những nụ cười giúp các ngài quên đi những u buồn và bệnh tật.

Đoàn cũng không quên gửi lời thăm hỏi và tặng quà cho quý nữ tu phục vụ và tạm biệt ra về vào lúc 10g cùng ngày.

GĐPTTTCG xứ đoàn Chợ Cầu tặng tượng Thánh Tâm Chúa

Gioan Nguyễn Văn Năng

Hai anh tân cựu xứ đoàn trưởng Chợ Cầu đón nhận tượng Thánh Tâm cung hiến cho nhà thờ giáo xứ Thạch Hãn-Quảng Trị 04.01.2020

Hưởng ứng lời mời gọi của GĐPTTTCG Tổng GP Sài Gòn về việc hỗ trợ các giáo xứ có hoàn cảnh khó khăn và phục vụ phát triển đoàn thể GĐPTTTCG. Xứ đoàn Chợ Cầu (giáo hạt Hóc Môn) có nhã ý hiến tặng 01 tượng Thánh Tâm Chúa Giêsu, qua chuyển giao của Ban Chấp hành GĐPTTTCG TGP, đến nơi nhận là giáo xứ Thạch Hãn (còn gọi là Đá Hàn, phường I, thị xã Quảng Trị) thuộc tổng hạt Quảng Trị, Tổng giáo phận Huế.

Đôi nét về giáo xứ

Giáo xứ Thạch Hãn là nơi rất khó khăn về đời sống kinh tế, do ảnh hưởng nặng nề bởi chiến tranh và thiên tai. Nhìn về bên kia sông Thạch Hãn là nơi mộ phần 2 Thánh Tử đạo là Lm Jaccard (cố Phan) và chủng sinh Tôma Thiện tại Nhan Biều. Vào những năm 1970-1972 là thời điểm số giáo dân Thạch Hãn và thị xã Quảng Trị lên đến 7.000 Kitô hữu, sinh hoạt đạo đức rất nề nếp, tốt đẹp. Sau các biến cố từ 1972 đến 1975, số giáo dân phải bỏ quê hương chạy tránh bom đạn chiến tranh,

vào các tỉnh thành phía Nam sinh sống. Nhà thờ cũ đã bị bom đạn làm sụp đổ. Sau tháng 04/1975 số giáo dân còn lại quá ít, nên từ đó Thạch Hãn là một họ nhánh thuộc giáo xứ Trí Bưu.

Nhà thờ được trùng tu năm 2000. Năm 2009 chính thức tái lập lại giáo xứ Thạch Hãn, số giáo dân vào thời điểm này đã có hơn 500 nhân danh. Hiện nay do Lm Gioan Baotixita Trần Sơn Lâm quản nhiệm. Nơi đây đã có đoàn thể GĐPTTTCG, được cha Tổng linh hướng Vinhson Nguyễn Văn Hồng chủ sự nghi thức thành lập ngày 06/07/2011.

Cung hiến

Qua lời đề nghị của BCH GĐPTTTCG TGP Sài Gòn, xứ đoàn Chợ Cầu đã sẵn sàng đáp ứng. Một đợt vận động góp tay chung sức trong anh em đoàn viên, hợp với sự rộng tay hỗ trợ của những vị hảo tâm thường giúp đỡ cho xứ đoàn. Các anh chị trong BCH đã liên hệ đặt tượng Thánh Tâm cao 1m60, chất liệu nhựa composite, rất đẹp và sinh động.

Hôm nay 04/01/2020, nhân ngày lễ Tạ ơn những hồng ân Chúa ban trong năm qua, đồng thời đón mừng năm mới của GĐPTTTCG Tổng GP Sài Gòn, tại nhà thờ giáo xứ Thủ Thiêm; các anh chị trong BCH xứ đoàn và một số đoàn viên đến cơ sở sản xuất tượng Công giáo của nhà thờ Fatima Bình Triệu, để đón nhận tượng Thánh Tâm Chúa đã hoàn thành như mong muốn. Bức tượng đã được bàn giao cho các anh chị BCH TGP, để tiếp tục tạo điều kiện vận chuyển đưa về đến giáo xứ Thạch Hãn, hoàn tất cung hiến.

Trước đây, Xđ Chợ Cầu cũng đã có lần hiến tượng Thánh Tâm cho nhà thờ chính tòa Thánh Tâm Chúa Giêsu, Gp Vientiane (Lào), trong dịp mừng lễ phong Chân phước Tử đạo Giáo hội Lào 11/12/2016.

*(Tư liệu Gx. Thạch Hãn,
Nguồn giaoxugiaohovietnam.com)*

GIA ĐÌNH PTTT CHÚA GIÊSU GIÁO HẠT BÌNH AN

CHIA SẺ XUÂN YÊU THƯƠNG

Têrêsa Trần Thị Quế Phương

Được sự đồng thuận của cha linh hướng Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thanh, sáng 01.01.2020, BCH GDPTTTCG giáo hạt Bình An đã tổ chức chuyến thực thi bác ái đầu năm 2020 tại mái ấm Don Bosco Cần Giờ, số 144 ấp Trần Hưng Đạo, nơi đang nuôi dưỡng 56 em trai mồ côi cha mẹ.

Khởi hành từ giáo xứ Mông Triệu, đoàn gồm BCH GDPTTTCG giáo hạt Bình An, BCH các xứ đoàn cùng đoàn viên và ân nhân đến giáo xứ Bình Hưng đón thêm thành viên. Chiếc xe 29 chỗ đã đưa chúng tôi qua bến phà Bình Khánh để đến với các em với những món quà gồm: 100 mét vải trắng để các em may áo somi, 50kg thanh long, 400 phần mì xào Singapore và quần áo.

Đón tiếp đoàn, cha Tổng phụ trách Giuse Trần Trường Thọ, SDB giới thiệu đôi nét về mái ấm mà nhà dòng đang nuôi nấng.

Thay mặt đoàn, chị Têrêsa Trần Thị Quế Phương cảm ơn cộng thể đã tạo điều kiện để đoàn thể GDPTTTCG giáo hạt Bình An có điều kiện đến gặp gỡ và chia sẻ tình thương đến với các các em.

Ngoài những phần quà đoàn mang theo, thay mặt đoàn, chị thư ký BCH GDPTTTCG giáo hạt Bình An còn gửi đến mái ấm một phong bì tiền mặt, để quý cha mua tập vở cho các em.

Lúc 14g, đoàn tạm biệt các em để ra về, khép lại chuyến đi với nhiều ý nghĩa và ước mong sẽ có nhiều ân nhân và những nhà hảo tâm tiếp tục đồng hành với các em kém may mắn tại mái ấm thuộc cộng thể Don Bosco Cần Giờ.

TRANG ÂN NHÂN

1/ Ân nhân Phép lành Tòa Thánh

2619	Bà Maria Trần Hồng Việt, xứ đoàn Thánh Mẫu, giáo phận Bùi Chu
2620	Bà Maria Trần Thị Nhường, xứ đoàn Bùi Chu, giáo phận Bùi Chu
2621	Bà Maria Trần Thị Kiều, xứ đoàn Giáo Lạc, giáo phận Bùi Chu
2622	Bà Maria Trần Thị Vui, xứ đoàn Nghĩa Dục, giáo phận Bùi Chu

TRANG BÁC ÁI - THÁNG 12-2019

Ban Bác ái - Xã hội GDPTTTCG TGPSG chân thành cảm ơn sự giúp đỡ của quý ân nhân, đã hỗ trợ công tác bác ái của đoàn thể trong tháng 01.2020 gồm:

1/ Ân nhân do cha Vinhson, Tổng linh hướng chuyên 8.200.000đ

2/ Ân nhân giúp gạo người nghèo tháng 01/2020

a/ 14 ân nhân thuộc giáo hạt Gia Định giúp gạo người nghèo (100.000đ/người)

Ông Phaolô Phùng Văn Thiên, ông Phêrô Nguyễn Văn Sáng, bà Catarina Nguyễn Thị Phụng, ông Micae Nguyễn Công Hiền, bà Agnes Lâm Thu Quý, ông Phaolô Nguyễn Văn Châu, ông Vicentê Nguyễn Văn Lâm, ông Giacôbê Đoàn Duy Đức, ông Phêrô Nguyễn Ngọc Hùng, ông Giuse Nguyễn Hy Lạp, ông Gioan Baotixita Lê Văn Xuân, ông Giuse Vũ Đình Tuấn, ông Phêrô Nguyễn Văn Thi, ông Martinô Nguyễn Khắc Tâm.

b/ Giáo hạt Hóc Môn

- Xứ đoàn Bạch Đằng	100.000đ	- Xứ đoàn Nam Hưng	100.000đ
- Xứ đoàn Châu Nam	100.000đ	- Xứ đoàn Tân Mỹ	100.000đ
- Xứ đoàn Lạc Quang	150.000đ	- Xứ đoàn Trung Chánh	100.000đ
- 01 ân nhân giáo xứ Nam Hưng			100.000đ

c/ Giáo hạt Xóm Mới

- Bà Anna Ròn, xứ đoàn Hợp An	200.000đ
- Anh chị Thịnh, Công ty Thiên Khoa	200.000đ

d/ Giáo hạt Sài Gòn - Chợ Quán

- Bà Anna Huỳnh	200.000đ
- Chị Maria Ngọc và anh Đệ	400.000đ
- Bà Sang + Bà Lạc (giúp tháng 01 + 02/2020)	400.000đ

2/ Ân nhân giúp nôi cháo phục vụ bệnh nhân B/v Phạm Ngọc Thạch tháng 01/2020:

a/ Giáo hạt Hóc Môn

- Xứ đoàn Ba Thôn	100.000đ	- Xứ đoàn Nam Hưng	100.000đ
- Xứ đoàn Châu Nam	100.000đ	- Xứ đoàn Tân Mỹ	100.000đ
- Xứ đoàn Chợ Cầu	300.000đ	- Xứ đoàn Trung Chánh	100.000đ
- Xứ đoàn Lạc Quang	150.000đ	- Xứ đoàn Trung Mỹ Tây	150.000đ
- 01 ân nhân giáo xứ Nam Hưng			100.000đ

b/ Giáo hạt Xóm Mới

- Xứ đoàn Hà Đông			200.000đ
- 01 ân nhân giáo xứ Bắc Dũng:			
- giúp nôi cháo bệnh viện Phạm Ngọc Thạch			1.000.000đ
- giúp công tác Ban bác ái			1.000.000đ

c/ Giáo hạt Sài Gòn - Chợ Quán

- Chị Maria Hường	600.000đ	- Chị Maria Bích Liên	200.000đ
- Chị Maria Têrêsa Liên	200.000đ	- Chị Chi	100.000đ
- Chị Liên (Q.5)	200.000đ		

d/ Giáo hạt Tân Sơn Nhì

- Anh Sơn, xứ đoàn Tân Phú			500.000đ
----------------------------	--	--	----------

e/ Giáo hạt Tân Sơn Nhì

- Xứ đoàn Bình An	200.000đ	- Cô Thu	50.000đ
- Xứ đoàn Bình Hưng	450.000đ	- Xứ đoàn Bình Thái	300.000đ
- Cô Nguyệt	150.000đ		
- Bà phó Long, Xđ. Bình An	200.000đ		

HIỆP Ý CẦU NGUYỆN

Trong niềm cậy trông vào Chúa Giêsu Phục sinh, xin Thánh Tâm Chúa Giêsu sớm đưa linh hồn các ân nhân và đoàn viên Gia đình PTTT Chúa Giêsu chúng con về hưởng Nhan Thánh Chúa:

1/ Bà Maria Nguyễn Thị Cậy, SN 1931. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Châu Nam, giáo hạt Hóc Môn, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 27.12.2019.

2/ Ông Giuse Nguyễn Văn Nhơn, SN 1938. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Tân Mỹ, giáo hạt Hóc Môn, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 31.12.2019.

3/ Anh Giuse Nguyễn Văn Hậu, SN 1970. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Trung Chánh, giáo hạt Hóc Môn, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi ngày 02.01.2020.